ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

॥ अथ ॥

॥ लघ्वाश्वलायनस्मृतिः ॥

—::卐::卐::卐::卐::—

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ प्रथमोऽध्यायः ॥

तत्र प्रथममाचारप्रकरणवर्णनम् ।

आश्वलायनमाचार्यं नत्वाऽपृच्छन्मुनीश्वराः ।
द्विजधर्मान्वदास्माकं स्वर्गप्राप्तिकरान्मुने ।
इति तद्वचनं श्रुत्वा स धर्मान्मुनिरब्रवीत् ॥१

धर्मान्वः पुरतो वक्ष्ये ध्यात्वाऽहं भो मुनीश्वराः ।
लोकस्य च हितार्थाय ब्रह्ममार्गरतस्य च ॥२

स्नानं सन्ध्या जपो होमः स्वाध्यायाभ्यसनं तथा ।
माध्याह्निकी क्रिया पञ्चयज्ञाद्यतिथिपूजनम् ॥३

दानशिष्टप्रतिग्राह्यौ पोष्यवर्गैः सहाशनम्।
सत्कथाश्रवणं सायंसंध्याहोमादिकं च हि ॥४
शयनं च यथाकाले धर्मपत्न्या सह गृही।
ब्रह्मचारी स्वधर्मस्थो गुरुसेवापरो वसेत् ॥५
यजनं याजनं चैव वेदस्याध्ययनं च हि।
अध्यापनं तथा दानं प्रतिग्रहमि(इ)होच्यते ॥६
एतानि ब्राह्मणः कुर्यात्षट्कर्माणि दिने दिने।
अतः प्रातः समुत्थाय चिन्तयेदात्मनो हितम् ॥७
निर्गुणं निरहंकारं नारायणमनामयम्।
सगुणं च श्रिया युक्तं देवं देवीं सरस्वतीम् ॥८
यथाविधि ततः कुर्यादुत्सर्गं मलमूत्रयोः।
ब्रह्मचारी गृहस्थश्च शौचमद्भिर्मृदाऽऽचरेत् ॥९
एका लिङ्गे करे तिस्रः करयोर्मृद्द्वयं गुदे।
पञ्च वामे दश प्रोक्ताः करे सप्ताथ हस्तयोः ॥१०
एतच्छौचं गृहस्थस्य द्विगुणं ब्रह्मचारिणः।
वानप्रस्थस्य त्रिगुणं यतेश्चैव चतुर्गुणम् ॥११
स्वपादं पाणिना विप्रो वामेन क्षालयेत्सदा।
शौचे दक्षिणपादं तु पश्चात्सव्यकरावुभौ ॥१२
शौचं विना सदाऽन्यत्र सव्यं प्रक्षाल्य दक्षिणम्।
एवमेवाऽऽत्मनः पादौ परस्याऽऽदौ तु दक्षिणम् ॥१३
गण्डूषैः शोधयेदास्यमाच(चा)मेद्दन्तधावनम्।
काष्ठैः पर्णैस्तृणैर्वाऽपि केचित्पर्णैः सदा तृणैः ॥१४

नवमी द्वादशी नन्दा पर्व चार्कमुपोणम ।
श्राद्धाहं च परित्यज्य दन्तधावनमाचरेत् ॥१५
आचम्याथ द्विजः स्नायान्नद्यां वा देवनिर्मिते ।
तीर्थे सरोवरे चैव कूपे वा द्विजनिर्मिते ॥१६
त्रिराप्लुत्य समाचम्य शिखाबन्धं समाचरेत् ।
प्राणानायम्य संकल्प्य त्रिवारं मज्जयेत्पुनः ॥१७
आचम्य वारुणं जाप्यं जपेत्सूक्तं च मार्जनम् ।
कुर्यादापो हि सूक्तेन ऋतमित्यघमर्षणम् ॥१८
मार्जयेदथ चाङ्गानि गायत्र्या चाभिमन्त्रितम् ।
मस्तके च मुखे बाह्वोर्हृदये पृष्ठदेशके ॥१६
ब्रह्मादयश्च ये देवाः कृष्णद्वैपायनादयः ।
सोम इत्यादयः प्रोक्ताः पितरो जलतर्पणे ॥२०
यन्मया दूषिषं तोयं शारीरमलसंभवम् ।
तस्य पापस्य शुद्ध्यर्थं यक्ष्माणं तर्पयाम्यहम् ॥२१
स विप्रः स शुचिः स्नातो ह्यस्पर्शस्पर्शनं विना ।
कालत्रयेऽपि कर्मार्हः स्वाध्यायनिरतोऽपि च ॥२२
अशक्तश्चेज्जलस्नाने मन्त्रस्नानं समाचरेत् ।
आपोहिष्ठादिभिर्मन्त्रैस्त्रिभिश्चानुक्रमणे तु ॥२३
पच्छः पादशिरोहत्सु शिरोहृत्पत्सु चार्धतः ।
हृत्पादमस्तकेष्वेवं प्रत्यृचा मार्जयेदथ ॥२४
मस्तके मार्जनं कुर्यात्पादैः प्रणवसंयुतैः ।
बाह्यशुद्धिरनेन स्यादन्तः शुद्धिरथोच्यते ॥२५

प्रणवेन पिबेत्तोयं गायत्र्या चाभिमन्त्रितम् ।
सद्यस्तेन भवेच्छुद्धः स्नातोऽपि हि सरित्सु च ॥२६

समाहितमना भूत्वा ब्राह्मणः सर्वदाऽपि हि ।
स्मरेन्नारायणं शुद्धो धारयेदम्बरं शुचि ॥२७

परिधाने सितं शस्तं वासः प्रावरणे तथा ।
पट्टकूलं तथा लाभे ब्राह्मस्य विधीयते ॥२८

आविकं त्रसरं चैव परिधाने परित्यजेत् ।
शस्तं प्रावरणे प्रोक्तं स्पर्शदोषो न हि द्वयोः ॥२९

भोजनं च मलोत्सर्गं कुर्वते त्रसरावृताः ।
प्रक्षाल्य त्रसरं शुद्धं दुकूलं च सदा शुचि ॥३०

प्रावृत्य परिधायाथ प्राङ्गासीनः समाचरेत् ।
कुशपाणिर्द्विराचान्तस्तीरे सलिलसंनिधौ ॥३१

प्रणवेन द्विराचामेद्दक्षिणेन तु पाणिना ।
उभौ हस्तौ च गल्लौ द्वावोष्ठौ पाणिद्वयं स्पृशेत् ॥३२

पादद्वयं शिरश्चाऽऽस्यं नासारन्ध्रे च चक्षुषी ।
श्रोत्रे नाभिं च हृद्देशं शिरश्चांसौ स्पृशेत्क्रमात् ॥३३

प्राणानायम्य संकल्प्य ततः संध्यामुपास्महे(सयेत्) ॥३४

आप इत्यादिभिः पादैर्नवभिर्मार्जनं चरेत् ।
जलं यस्य क्षयायेति प्रक्षिपेत महीतले ॥३५

आपो जनयथानेन स्वशिरः परिषेचयेत् ।
सूर्यश्चेत्यनुवाकेन प्रातःकाले पिबेदपः ॥३६

आपः पुनन्तु मध्याह्ने सायमग्निश्च मन्त्रतः ।
आचम्याथ पुनश्चाप इत्येभिनवभिः क्रमात् ॥३७
ऋगन्ते मार्जनं कुर्याद्विधिनाऽनेन बह्वृचः ।
ऋतं चत्यभिमन्त्र्यापः समाघ्राय क्षिपेदधः ॥३८
ऋतं चेति त्र्यृचं वाऽपि जप्त्वा तदनवेक्षितः ।
समाचम्य ततस्तिष्ठेद्दिशश्चाभिमुखो रवेः ॥३६
जलमञ्जलिनाऽऽदाय गायत्र्या चाभिमन्त्रयेत् ।
दद्यादर्घ्यत्रयं तिष्ठंस्त्रिषु कालेषु बह्वृचः ॥४०
प्रातर्मध्याह्नयोरप्सु क्षिपेत्सायं महीतले ।
मध्याह्ने तु विशेषोऽयं प्रदद्याद्धंस इत्यृचा ॥४१
आकृष्णेन द्वितीयार्घ्यं गायत्र्या च तृतीयकम् ।
उपतिष्ठन्समाचम्य तिष्ठेदभिमुखो रवेः ॥४२
उदु त्यं चित्रमित्येतज्जपेत्सूक्तद्वयं च हि ।
तुष्टस्तेन भवेत्सूर्यः स आत्मा जगतो हि वै ॥४३
तेनैव सूक्तजाप्येन हरेरर्चनकृद्भवेत् ।
आच(चा)मेदुपविश्याथ प्राणायामत्रयं चरेत् ॥४४
ध्यात्वा देवीं कुमारीं च तत्तत्कालानुरूपिणीम् ।
जपेत्प्रणवपूर्वाभिर्व्याहृतीभिः सहैव तु ॥४५
तिसृभिर्भूःप्रभृतिभिर्गायत्रीं ब्रह्मरूपिणीम् ।
ब्रह्मचारी गृहस्थश्च शतमष्टोत्तरं जपेत् ॥४६
कालत्रयेऽप्यशक्तश्चेदष्टाविंशतिमेव वा ।
ततः कुर्यादुपस्थानं जातवेदस इत्यृचा ॥४७

तच्छंयोरनुवाकेन शान्त्यर्थं जप ईरितः।
प्रागादिं च दिशं नत्वा मन्त्रस्थाश्चैव देवताः ॥४८
स्तुत्वा नत्वा ततः संध्यां सा मां संध्याऽभिरक्षतु।
ब्रह्माणं हरिमीशानं तत्तच्छक्ति क्रमेण तु ॥४९
नत्वा स्वयमथाऽऽत्मानं(मुक)गोत्रोऽहमभिवादयेत्।
अग्नेरुद्धरणं कुर्यात्पूर्वमेवोदयाद्रवेः ॥५०
आदित्यमुदितं पश्येन्नत्वा होमान्तिकं व्रजेत्।
आदित्येऽभ्युदिते चैव प्रातर्होमो विधीयते ॥५१
आहिताग्निस्तथैकाग्निः स्वस्वोक्तविधिना तथा।
ध्यात्वा समिध्य चाभ्यर्च्य स्वस्थानस्थं हुताशनम् ॥५२
संस्कुर्यात्साग्निना हौम्यं पय आदि कुशेन च।
मन्त्रणानेन सूर्याय स्वाहेति जुहुयादथ ॥५३
द्वितीयामाहुतिं तद्वत्प्रजापतिरदं स्मरेत्।
स्वाहान्तां चाऽऽहुतिं हुत्वा तथेदं न ममोच्चरेत्।
सर्वत्रैवाग्निहोमोऽयं विधिः सकृदुदाहृतः ॥५४
उक्त्वेदं परिषिञ्चामि तमग्निं परिषिचयेत्।
जलेनैवाऽऽज्यहोमे तु यत्र चैतदुदीरितम् ॥५५
सूर्यो न इति सूक्तेन कुर्यात्प्रातरुपासनम्।
उपासनं च सूर्यस्य प्रजापतिरतः परम् ॥५६
अग्ने त्वं चाग्न आयूंषि सायमग्नेरुपासनम्।
कुर्यात्तिष्ठन्नुपस्थानं पूर्ववच्च प्रजापतेः ॥५७

प्रातः सायं जपेन्मन्त्रमों च मे स्वर इत्यथ ।
अभिवाद्य जपेद्देवीं विभूतिं चैव धारयेत् ॥५८

विभूतिधारणे मानस्तोकेऽयं मन्त्र उच्यते ।
बृहत्सामेति वा होमे नैत्यके च महामखे ॥५६

कर्मकाले तु सर्वत्र स्मरेद्विष्णुं हविर्भुजम् ।
तेन स्यात्कर्म संपूर्णं तस्मै सर्वं निवेदयेत् ॥६०

अग्निसंरक्षणे शक्तिर्यस्य चैव न वर्तते ।
तदाऽरण्यामजस्राग्निं स्थापयेद्विधिपूर्वकम् ॥६१

समित्प्रतपनेऽयं ते योनिर्मन्त्र उदीरितः ।
या ते अग्ने भवेन्मन्त्रः पाण्यारोपे स्मृतो बुधैः ॥६२

होमकालः प्रपद्येत पुनश्चैवं विधीयते ।
मन्त्रेणान्वाहिते वह्नावजस्राग्निं क्षिपेदथ ॥६३

उपस्थानादिकं चैव सर्वं पूर्ववदाचरेत् ॥६४

कालद्वये यदा होमं द्विजः कर्तुं न शक्यते ।
सायमाज्याहुतिं चैव जुहुयात्प्रातराहुतिम् ॥६५

सायंकाले समस्तं स्यादाज्याहुतिचतुष्टयम् ।
हुत्वा कुर्यादुपस्थानं समस्येत्यग्निसूर्ययोः ॥६६

होमश्चेत्पुरतः काले प्राप्तः स्यात्काल उत्तरः ।
हुत्वा व्याहृतिभिश्चाऽऽज्यं कुर्याद्धोमद्वयं च हि ॥६७

विच्छिन्नवह्निसंधानमपराह्णे विधीयते ।
सायमौपासनं कुर्यादस्तादुपरि भास्वतः ॥६८

नैव गच्छेद्विना भार्यां सीमामुल्लङ्घ्य योऽग्निमान्।
यत्र तिष्ठति वै भार्या तत्र होमो विधीयते ॥६९

गत्वा भार्यां विना होमं सीमामुल्लङ्घ्य यो द्विजः।
कुरुते तत्र चेन्मोहाद्धुतं तस्य वृथा भवेत् ॥७०

यथा जातोऽग्निमान्विप्रस्तन्निवासालये सदा।
तस्या एवानुचारेण होमस्तत्र विधीयते ॥७१

धर्मानुचारिणी भार्या सवर्णा यत्र तिष्ठति।
कुर्यात्तत्राग्निहोत्रादि प्रवदन्ति महर्षयः ॥७२

ततश्चैवाभ्यसेद्वेदं शिष्यानध्यापयेदथ।
पोष्यवर्गार्थमन्नादि याचयेत यथोचितम् ॥७३

माता पिता गुरुर्भार्या पुत्रः शिष्यस्तथैव च।
अभ्याश्रितोऽतिथिश्चैव पोष्यवर्ग इति स्मृतः ॥७४

मध्याह्ने च पुनः स्नायाद्धौतशुक्लाम्बरावृतः।
श्रुत्युक्तविधिनाऽऽचम्य प्राङासीनः कुशासने ॥७५

गायत्र्याऽपश्चतसृणां पादे व्याहृतयः स्मृताः।
सप्त मन्त्रशिरोमन्त्राः षड्भिराचमनं स्मृतम् (?) ॥७६

गायत्र्याश्च पिबेत्पादैरापो हि नवभिः स्पृशेत्।
व्याहृतिभिः शिरोमन्त्रैरङ्गानि ब्रह्मयज्ञके ॥७७

पाणिगण्डूषकावोष्ठौ पाणिपादौ शिरो मुखम्।
नासाबिलेऽक्षिणी श्रोत्रे नाभिहृन्मस्तकेंऽसकौ ॥७८

आद्यन्तौ प्रणवौ मन्त्रौ परतः पृष्ठतौ ह्युभौ।
ब्रह्मको मध्यतो मन्त्रो गायत्र्या शिरसः स्मृतः ॥७९

कम्बले वाऽजिने पीठे कुशासनविनासने ।
न कुर्यादुपविष्टो वै ब्रह्मयज्ञं द्विजार्चनम् ॥८०
न कुर्यात्तर्पणं श्राद्धं धृत्वा भालेऽनुलेपनम् ।
कदाचित्कुरुते मोहान्नरकं प्रतिपद्यते ॥८१
दक्षिणं चोपविश्योरुं वामगुल्फोपरि न्यसेत् ।
वामोरौ दक्षिणं गुल्फं तच्चोपस्थमुदीरितम् ॥८२
प्राणानायम्य संकल्प्य कुशपाणिधरः करम् ।
कृत्वा तु सव्यमुत्तानं न्यसेदुपरि दक्षिणम् ॥८३
सव्यस्य पाणेरङ्गुष्ठप्रदेशिन्योस्तु मध्यतः ।
दक्षिणस्याङ्गुलीर्न्यस्य चतस्रोऽङ्गुष्ठवर्जिताः ॥८४
तथा सव्यकराङ्गुष्ठं दक्षिणाङ्गुष्ठवेष्टितम् ।
संबद्धमेवं कुर्वीत न्यसेद्दक्षिणसक्थिनि ॥८५
प्रागग्रे द्वे पवित्रे तु धृत्वाऽन्त.संपुटौ करौ ।
संन्यसेद्दक्षिणे जानौ ब्रह्मयज्ञं समाचरेत् ॥८६
ॐपूर्वा व्याहृतीस्तिस्रः स्वरतः सकृदुच्चरेत् ।
गायत्रीमुच्चरेत्सम्यक्पादमर्धमृचं क्रमात् ॥८७
ऋषिदैवतच्छन्दांसि प्रणवं ब्रह्मयज्ञके ।
मन्त्रादौ नोच्चरेच्छ्राद्धे यागकालेऽपि चैव हि ॥८८
अग्निमील इषे त्वादि वेदांश्चैव स्वशक्तितः ।
अध्यायमनुवाकं वा पठेत्सूक्तमृचं च वा ॥८९
उपवीतं यथा यस्मिन्धत्ते कर्मणि वैदिके ।
ब्रह्मचारी गृहस्थश्च तद्वद्वासोऽपि धारयेत् ॥९०

सव्यांसे च स्थिते सूत्रे तत्सव्यं चाथ दक्षिणे।
अपसव्यं भवेत्कण्ठे लम्बे सूत्रे निवीतकम् ॥६१
न्यग्जानु दक्षिणं कृत्वा देवान्संतर्पयेदृषीन्।
तद्वज्जानुद्वयं चाथ जानूर्ध्वं दक्षिणं पितॄन् ॥६२
सव्येन तर्पयेद्देवानृषींश्चैव निवीतिना।
पितॄंश्चैवापसव्येन विधिरेष उदाहृतः ॥६३
तर्पयेद्विधिनाऽनेन देवांश्चैवाङ्गुल ग्रतः।
ऋषींश्च वामभागेन पितॄन्दक्षिणभागतः ॥६४
एकैकं चाथ द्वौ द्वौ वै त्रींस्त्रीनेकैकमञ्जलीन्।
अर्हन्त्येते क्रमाश्चं(श्चै)व देवर्षिपितरस्त्रयः ॥६५
प्रत्यञ्जलि समुच्चार्य मन्त्रं दद्यात्तथाञ्जलिम्।
देवर्षिपितृनामानि प्रोक्ता मन्त्रा महर्षिभिः ॥६६
पित्रादयस्त्रयश्चाऽऽदौ तिस्रो मात्रादयस्ततः।
सापत्नजननी मातामहादयस्त्रयस्तथा ॥६७
मातामह्यादयस्तिस्रः स्त्रीसुतभ्रातरस्तथा।
पितृव्यो मातुलश्चैव दुहिता भगिनी तथा ॥६८
दौहित्रो भागिनेयश्च पितुर्मातुश्च वै स्वसा।
श्वशुरो गुरवश्चैव मित्रं चैवेति केचन ॥६९
पुत्रादयः सपत्नीकाः स्त्रियश्चैवाह(थ) केवलाः।
तर्पणेऽभिहितास्तीर्थे गयायां च महालये ॥१००
उक्त्वा पित्रादिसंबन्धं नामगोत्रं स्वधानमः।
बह्वृचस्तु क्रमेणैव तर्पयामीति तर्पयेत् ॥१०१

संबन्धं नामगोत्रं च स्वधामुच्चारयेत्ततः।
श्राद्धेऽपि विधिरेष स्यादाश्वलायनशाखिनाम् ॥१०२
सव्यहस्तानुलग्नेन दक्षिणेन तु पाणिना।
कुर्याद्बह्वृच एवं तु देवर्षिपितृतर्पणम् ॥१०३
बह्वृचस्तर्पणं कुर्याज्जले वाऽप्यथ बर्हिषि।
तर्पयेद्देवतादींश्च बर्हिष्येव तु याजुषः ॥१०४
स्मृत्युक्तविधिनाऽऽचम्य ब्रह्मयज्ञं समाचरेत्।
संतर्प्य देवतादींश्च बह्वृचस्तत आचमेत् ॥१७५
मध्याह्ने ब्रह्मयज्ञो वै नानुबन्धवशाद्भवेत्।
प्रातरौपासनादूर्ध्वं कुर्यादस्तमयावधि ॥१०६
नैत्यकं तर्पणं कुर्याद् ब्रह्मयज्ञपुरःसरम्।
तत्रैव देवतादीनां यदा वा स्नानपूर्वकम् ॥१०७
स्नानं वारुणिकं चैव क्वचित्कर्तुं न शक्यते।
तत्राऽऽदौ ब्रह्मयज्ञार्थं मन्त्रस्नानं विधीयते ॥१०८
पुण्यकालनिमित्तं यत्तर्पणं क्रियते यदि।
पितॄणां केवलं तद्धि प्रवदन्ति महर्षयः ॥१०६
निमित्तं चोपरागादे रात्रावपि तथैव च।
तीर्थान्तरेऽपि तद्वत्स्यादेकाहेऽप्यसकृद्भवेत् ॥११०
नैत्यकं तर्पणं कुर्यादहन्येव तु बह्वृचः।
तर्पणं च तथा सौरं नैव रात्रौ कदाचन ॥१११
श्राद्धाङ्गं तर्पणं यामे प्रथमे मधुवद्भवेत्।
पयो नीरं च रुधिरं क्रमाद्यामेषु च त्रिषु ॥ ११२

न कुर्याद्ब्रह्मयज्ञं च श्राद्धात्पूर्वं मृतेऽहनि।
पित्रोः श्राद्धं विधायाथ वैश्वदेवं च तर्पणम् ॥११३

ब्रह्मयज्ञं च वै कुर्यात्संध्यां मध्यंदिनस्य च।
उपस्थानं च सूर्यस्य पूर्वोक्तमिह तद्भवेत् ॥११४

कृत्वाऽऽदौ तर्पणं संध्यां कुर्याद्बह्वृच एव हि।
आवर्तने परे सन्ध्यां कृत्वा कुर्याच्च तर्पणम् ॥११५

शुद्ध्यर्थं चाऽऽत्मनोऽन्नस्य वैश्वदेवं समाचरेत्।
सिद्धान्नेन च गृह्याग्नावन्यस्मिन्ननलेऽपि च ॥११६

एकपाकाशिनः पुत्राः संसृष्टा भ्रातरोऽपि ज।
वैश्वदेवं न ते कुर्युरेकं कुर्यात्पितैव हि ॥११७

वैश्वदेवं कचित्कर्तुं न शक्नोति पितैव हि।
पितुरेवाऽऽज्ञया कुर्यात्पुत्रो भ्राता परोऽपि हि ॥११८

एकान्नाशिषु पुत्रेषु भ्रातृष्वेकत्र सत्सु च।
तत्रैको वैश्वदेवः स्याद्बह्वृचानामयं विधिः ॥११९

पुत्रः स्वार्जितमेकाशी स्याच्चेत्पितरि जीवति।
वैश्वदेवं पृथक्कुर्याद्यत्र कुत्रापि वा वसन् ॥१२०

वैश्वदेवं द्विजः कुर्यात्सदा कालद्वयेऽपि च।
आरम्भो वैश्यदेवस्य दिवा चैव विधीयते ॥१२१

अलंकृत्यानलं चान्नमधिश्रित्यानले चरेत्।
सिद्धमादाय सूर्याय घृताक्तं जुहुयाद्धविः ॥१२२

प्रजापतय इत्युक्त्वा सोमायेत्यादितः क्रमात्।
हुत्वा दशाऽऽहुतीः सायंकाले चाग्नय आदितः ॥१२३

परिषिच्यानलं चैव जुहुयाव्द्याहृतीरथ ।
एताभ्यो देवताभ्योऽग्नेः पृथग्दद्याद्बलीन्भुवि ॥१२४
प्राक्संस्थानन्तरालं स्याददूभ्य इत्यादितः क्रमात् ।
एता देयास्तथैव स्युः सूत्रोक्ता देवता इह ॥१२५
प्रागादिष्वाहुती द्वे द्वे इन्द्रायेत्यादितः क्रमात् ।
प्राक्संस्थे वाऽप्युदक्संस्थे चतुर्दिक्षु यथाक्रमम् ॥१२६
अग्रभागेऽन्तरालस्य दक्षिणे मूल उत्तरे ।
दिग्देवताहुतीनां च सममायतनं स्मृतम् ॥१२७
ब्रह्मादयोऽन्तरालस्य मध्ये शिष्टाश्च देवताः ।
प्राक्संस्थाश्चापि वै ताः स्यू रक्षोभ्य इति चोत्तरे ॥१२८
स्वधा पितृभ्य इत्यन्नं दद्यान्मन्त्रेण भूतले ।
दक्षिणे चापसव्यं च पितृभ्योऽथ स्वधा नमः ॥१२९
वैवस्वतकुलोत्पन्नौ महावीरौ सुरोत्तमौ ।
शुनौ द्वौ शा(श्या)मशबलौ पितृभागार्थिनौ सदा ॥१३०
ताभ्यां चापि बलिं दद्याद्याम्ये चोदक्पृथक्पृथक् ।
सव्येनानेन मन्त्रेण शा(श्या)माय शबलाय च ॥१३१
हविश्च जुहुयादग्नावुद्देशत्यागपूर्वकम् ।
स्वाहान्ते चैव सर्वत्र होमकर्मणि चात्र तु ॥१३२
स्वाहा स्याद्भूतयज्ञेऽपि पितृयज्ञे स्वधा स्मृता ।
यज्ञे मानुषके चैव हन्तकारो विधीयते ॥१३३
अतो मनुष्ययज्ञार्थं दद्याद्विप्राय वाऽनले ।
सनकादिभ्य इत्युक्त्वा हन्तकारेण वै हविः ॥१३४

कृत्वा मनुष्ययज्ञान्तमुपस्थायों च मे स्वरः।
हविर्भुजं नमस्कृत्य गोत्रनामपुरःसरम् ॥१३५
जप्त्वा चैव तु गायत्रीं धारयेद्धोमभस्म च।
स्मृत्वा यज्ञपतिं देवं हुतं तस्मै निवेदयेत् ॥१३६
एवं चापि दिवा कृत्वा सायं चापि तथैव हि।
दिवाचारिभ्य इत्यत्र नक्तंचारिभ्य इष्यते ॥१३७
उक्तं कर्म यथाकाले यदि कर्तुं न शक्यते।
अकाले वाऽपि तत्कुर्यादुल्लङ्घ्य वाऽपकृष्य च ॥१३८
वैश्वदेवे तथा ब्रह्मयज्ञे चैव(ष) विधिः स्मृतः।
संध्ययोरुभयोश्चैव वाऽपकर्षणमिष्यते ॥१३९
देवतादिपितृयज्ञान्तं सायं चापि यथाक्रमम्।
भूतेभ्योऽपि बलिं रात्रौ दद्यात्पात्रेण वै भुवि ॥१४०
द्वारादिदेवताभ्योऽन्नं दद्यात्पितामहादितः।
हुतशेषं च भूतेभ्यो ये भूता इति मन्त्रतः ॥१४१
प्रक्षाल्य पाणिपादं च समाचम्य यथाविधि।
शान्ता पृथिवीति मन्त्रेण गृहं संप्रोक्षयेज्जलैः ॥१४२
कुर्यात्पञ्च महायज्ञान्नित्यशः सूतकं विना।
अभ्यन्तिता सूतके संध्या स्नानं स्यादपि किंचन ॥१४३
वैश्वदेवं पुरा कृत्वा नित्ये चाभ्युदये तथा।
स्वाभीष्टदेवतादिभ्यो नैवेद्यं विनिवेदयेत् ॥१४४
अकृत्वा देवयज्ञं च नैवेद्यं यो निवेदयेत्।
तदन्नं नैव गृह्णन्ति देवताश्चापि सर्वथा ॥१४५

पादप्रक्षालनं कुर्याद्विप्राणां देवरूपिणाम् ।
स्वयं चापि समाचम्य विप्रांस्तादुपवेशयेत् ॥१४६

मधुपर्कं विना रात्रौ द्विजपादाभिषेचनम् ।
न कुर्यात्पूजयेद्विप्रान्गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥१४७

ततो विप्रान्समभ्यर्च्य यथाविभवसारतः ।
दद्याद(देयम)न्नं यथाशक्ति भिक्षाऽतिथिभ्य एव च ॥१४८

अन्नमामं च वै भिक्षां दद्यादहरहर्द्विजः ।
स सर्वव(वि)द्धुतः पाकादन्नाद्य(द)पि च यद्भवेत् ॥१४६

नित्यं ददाति यः साधुरन्नं वेदविदो मुखे ।
मुक्तः स्याद्दुरितात्पापाद् ब्रह्मसायुज्यमश्नुते ॥१५०

परान्नत्यागिनामेव दद्यादामं विशेषतः ।
अन्नाद्दशगुणं पुण्यं लभेद्दाता न संशयः ॥१५१

भिक्षां ददाति विप्राय यतये ब्रह्मचारिणे ।
स सर्वाँल्लभते कामांस्ततो याति परां गतिम् ॥१५२

दत्तं नैव पुनर्दद्यादपक्वं पक्वमेव वा ।
पुनश्च दीयते मोहान्नरकं पतिपद्यते ॥१५३

पोष्यवर्गसमोपेतो भुञ्जीयात्सह बन्धुभिः ।
भोजने परिविष्टान्नं गायत्र्या चाभिमन्त्रयेत् ॥१५४

सत्यं त्वर्तेन मन्त्रेण जलेन परिषेचयेत् ।
ततो बलित्रयं कुर्यान्मन्त्रेणापः पिबेदथ ॥१५५

यमायाथ च चित्राय भूतेभ्यो नम उच्चरेत् ।
दत्त्वाऽमृतोपस्तरणमसीत्युक्त्वा पिबेदपः ॥१५६

गृह्णीयादाहुतीः पञ्च सपवित्रेण पाणिना।
त्यक्त्वा पवित्रमश्नीयाद्धृत्वा तत्पुनराचमेत् ॥१५७

पुत्रवान्पितृमांश्चैव भुक्त्वा श्राद्धीयभोजनम्।
न कुर्याद्भोजने मौनं प्राणाहुतीर्विना ॥१५८

पङ्क्तिभेदेन यो भुङ्क्ते ग्रासमात्रमपि द्विजः।
अघं स केवलं भुङ्क्ते हतश्रीर्जायते ध्रुवम् ॥१५९

उत्तराचमनं पीत्वा मुखं प्रक्षालयेच्छुचिः।
भुञ्जतेभ्यस्ततो दद्यात्ताम्बूलं मुखशुद्धये ॥१६०

भुक्त्वा चैव स्वयं विप्रः कुर्यात्ताम्बूलचर्वणम्।
ततो नयेदहःशेषं श्रुत्यादिश्रवणादिभिः ॥१६१

स्पृशेदुच्छिष्टमुच्छिष्टः श्वानं शूद्रमथापि च।
उपोष्य रजनीमेकां पञ्चगव्यं पिबेच्छुचिः ॥१६२

श्वानं शूद्रं तथोच्छिष्टमनुच्छिष्टो न संस्पृशेत्।
मोहाद्विप्रः स्पृशेद्यस्तु स्नानं तस्य विधीयते ॥१६३

उच्छिष्टस्पर्शने स्नायाद्ब्राह्मणो विधिवर्जितम्।
ब्रह्मविद्धजनोच्छिष्टपात्रचालं विनैव तु ॥१६४

विप्रश्चैव स्वयं कुर्याद्द्विजभुक्पात्रचालनम्।
प्रक्षाल्य पाणिपादं च द्विराचान्तः शुचिर्भवेत् ॥१६५

पात्राणि चालयेच्छ्राद्धे स्वयं शिष्योऽथ वा सुतः।
असंस्कृतो न च स्त्री च न चान्यश्चालयेत्कचित् ॥१६६

परपाककचिर्न स्यादनिन्द्यामन्त्रणादृते।
कदाचित्स्यादापदि तु नैव नित्यं कदाचन ॥१६७

उच्छिष्टस्पर्शने चैव भुञ्जानश्च भवेद्यदि ।
पात्रस्थं चापि वाऽश्नीयादन्नं पात्रस्थितं च यत् ॥१६८

गायत्र्या संस्कृतं चान्नं न त्यजेदभिमन्त्रितम् ।
गृहीतं चेत्पुनश्चाद्याद् गायत्रीं च शतं जपेत् ॥१६६

अन्नं पर्युषितं भोज्यं स्नेहाक्तं चिरसंचितम् ।
अस्नेहा अपि गोधूमा यवगोरसविक्रियाः ॥१७०

अपूपसक्तवो धानास्तक्रं दधि घृतं मधु ।
एतत्पण्येषु भोक्तव्यं भाण्डलेपो न चेद्भवेत् ॥१७१

अन्नाक्तभाजनस्थानि दूष्यन्ते तानि चैव हि ।
शुद्धभाण्डस्थितानीह ग्राह्याण्याहुर्मनीषिणः ॥१७२

ग्राह्यं क्षा (क्षो) रविकारं स्यात्सर्वं चैवेक्षुसंभवम् ।
तैलक्षीराज्यपक्वं च जलसंमिश्रितं न हि ॥१७३

परान्नं नैव भुञ्जीयात्स्वकीयं चान्यपाचितम् ।
संस्काररहितं चैव नाश्नीयाद् ब्राह्मणः क्वचित् ॥१७४

ब्राह्मणो नैव भुञ्जीयाद्दुहित्रन्नं कदाचन ।
अज्ञानाद्यदि भुञ्जीत रौरवं नरकं व्रजेत् ॥१७५

पत्नी स्नुषा स्वयं पुत्रः शिष्योऽथ वा गुरुः सुतः ।
आचार्यो वा पचेदन्नं भुञ्जीयात्तन्न दुष्यति ॥१७६

शाकपाकादिकं निन्द्यं योऽन्नमद्यात्स्वकीयकम् ।
क्वचिच्छिष्टान्नमश्नीयाद्वत्सराभ्यन्तरे द्विजः ॥१७७

यद्येकत्र पचेदाममात्मनश्चापरस्य च ।
यस्तदन्नं द्विजो भुङ्क्ते प्राजापत्येन शुध्यति ॥१७८

न चैकत्र पचेदामं बहूनामथ वा द्वयोः।
निषेधोऽयं परेषां तु पुत्रादीनां न हि क्वचित् ॥१७९

एवं भुक्त्वा द्विजश्चैव श्रुत्वा श्राद्धस्य वै कथाम्।
श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तमितिहासं पुरातनम् ॥१८०

घटिकैकाऽवशिष्टा स्याद्रवेरस्तमितस्य च।
प्रक्षाल्य पाणिपादं च द्विराचान्तः शुचिर्भवेत् ॥१८१

प्राङासीनः समाचम्य प्राणायामपुरःसरम्।
पूर्वोक्तविधिना चैव सायंसंध्यां समाचरेत् ॥१८२

आदित्येऽस्तमिते यावत्तारकादर्शनं न हि।
सायंहोमं तदा कुर्यान्नो चेत्स्युर्नव नाडिकाः ॥१८३

वैश्वदेवं पुनः सायं कुर्याद्यज्ञत्रयं च हि।
दैवं भूतं तथा पै(पि)त्र्यं भुक्त्वा स्वाध्यायमभ्यसेत् ॥१८४

ततः स्वपेद्यथाकामं न कदाचिदुदक्शिराः।
एतावन्नैत्यकं कर्म प्रवदन्ति मनीषिणः ॥१८५

अनेन विधिना यस्तु नैत्यकं कुरुते द्विजः।
स याति परमं स्थानं पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥१८६

प्रत्यहं कर्मको(णो) योगः स्वाध्यायाभ्यसनं तथा।
मन स्वस्थतया योगः स एवाऽऽत्मप्रकाशकः ॥१८७

त्यक्त्वेन्द्रियसुखं लोके यस्तिष्ठेद्यत्र कुत्रचित्।
स एव योगी मुक्तः स्यात्सर्वसङ्गविवर्जितः ॥१८८

यः कश्चिन्मानवो लोके वारणस्यां त्यजेद्वपुः।
स चाप्येको भवेन्मुक्तो नान्यथा मुनयो विदुः ॥१८९

इत्याश्वलायनधर्मशास्त्रे ब्रह्ममार्गाचाराध्यायः [रप्रकरणम्]

॥ अथ द्वितीयोऽध्यायः ॥

अथ स्थालीपाकप्रकरणम् ।

स्थालीपाकस्य चाऽऽरम्भः पौर्णमास्यां विधीयते ।
अग्निमान्प्रतिपद्येव प्रातरौपासनं चरेत् ॥१

प्रातरौपासनं हुत्वा ततोऽन्वाधानमाचरेत् ।
स्थालीपाकं करिष्येऽहं होमः श्वः प्रातरेव हि ॥२

सद्यस्कालो भवेद्यद्वा कुर्याद्यत्र द्वयं न हि ।
अन्वाधानं ततः कुर्यात्स्थालीपाकं तथैव हि ॥३

प्राणानायम्य संकल्प्य विधाय स्थण्डिलं शुचिः ।
हस्तमात्रं चतुष्कोणं गोमयेन विलिप्य च ॥४

तण्डुलान्प्रकिरेद्रेखामुदक्संस्थां लिखेदथ ।
प्राक्संस्थे पार्श्वयोर्मध्ये तिस्रश्चैवोदगायताः ॥५

निदध्याच्छकलं तत्र प्रोक्ष्य प्राग्रं निरस्य च ।
संप्रोक्ष्य पुनरद्भिश्च तथा चानलमानयेत् ॥६

एहीत्यग्निं समादाय स्थापयेद्भूर्भुवःस्वरोम् ।
अग्निनाऽग्निस्ततो जुष्टः मनूनं तिस्र एव च ॥७

ध्यानं चत्वारि शृङ्गेति कुर्यादग्नेर्यथाविधि ।
विज्योतिषेत्यनेनैव मन्त्रेणाग्निं समिन्धयेत् ॥८

ध्यात्वा रूपं ततो वह्नेर्दर्शयेदेष हीत्यथ ।
धृत्वा तु समिधौ चाग्निमग्नीषोमौ च देवते ॥९

प्रधानदेवते चोक्तश्चा तथा चैवाङ्गदेवताः।
क्रमेण चरुणाऽऽज्येन सद्यो यक्ष्य इति क्षिपेत् ॥१०
पर्यूहनं ततः कुर्याज्जलेन परिषेचयेत्।
अनादेशे तु सर्वत्र दक्षिणः पाणिरुच्यते ॥११
पाणिना सोदकेनाग्नेः समन्तात्परिमार्जनम्।
अनुलेपमुदक्संस्थं कुर्यादीशानकोणतः १२
पर्युक्षणेऽप्युदक्संस्थं पाणिनेशानकोणतः।
पुनरावर्तयेत्प्रत्यगीशानान्तं हविर्भुजम् ॥१३
प्रसारयेदुदक्संस्थान्पूर्वपश्चिमयोः कुशान्।
दक्षिणोत्तरतश्चैव प्राक्संस्थान्पूर्वतः क्रमात् ॥१४
मुष्टिमात्रैः कुशैरग्नेः समन्ताद्धोमकर्मसु।
परिस्तृणीयात्प्रागग्रैश्चतुर्दिक्षु यथाक्रमम् ॥१५
विन्यसेत्कुशमूलानां कुशाग्रानुपरि क्रमात्।
दक्षिणोत्तरयोश्चैव चतुष्कोणेषु चव हि ॥१६
आस्तीर्याग्नेरुदग्दर्भान्प्रागग्रान्रत्निसंमितान्।
द्वंद्वमासादयेन्न्युब्जं यज्ञपात्राणि तत्र तु ॥१७
स्थाली च प्रोक्षणी दर्वी स्रुवः पूर्णाज्यभाजने।
इध्मं चैव तथा बर्हि चरुहोमे विधीयते ॥१८
चौलोपनयनोद्वाहे पुनराधन एव च।
प्रोक्षणीं स्रुवपूर्णाज्यमिध्माबर्हिस्रुवाज्यके ॥१९
अष्टाङ्गुलमितस्थालीं प्रोक्षणीं च षडङ्गुलाम्।
चमसं चाऽऽज्यपात्रं च षडङ्गुलमिति स्मृतम् ॥२०

स्रुक्स्रुवौ हस्तमात्रौ तु स्यातां तौ यज्ञकर्मणि ।
द्विप्रादेशो भवे दि्ध्मो वर्हिः प्रादेशसंमितः ॥२१
आदायाऽऽदौ कुशांस्त्रींस्त्रीन्मूलमूलानि वेष्टयेत् ।
सव्यावृत्तान्कुशान्कुर्यादधस्तात्तान्नयेदुदक् ॥२२
वामस्थानितरांस्तद्वत्कुर्याद्रज्जुं त्रिसंधिताम् ।
उपविष्टां नयेत्तद्वत्तृतीयावर्तनं च हि ॥२३
रज्ज्वेध्मं सकृदावेष्ट्य रज्जुमूलं तथैव च ।
वेष्टितायाश्च पूर्वाया रज्ज्वग्रं च नयेदधः ॥२४
रज्जुग्रन्थिमधः कृत्वा प्रागग्रान्सध[द]येदथ ।
स्याच्चत्ताम्रमयी स्थाली होमे कांस्यमयी पि वा ॥
तथा स्युः प्रोक्षणादीनि यथालाभानि वाऽपि वा ॥२५
दण्डपा[मा]त्रयुतौ शस्तौ स्रुक्स्रुवौ यागदारुजौ ।
तदभावेऽथ वाऽश्वत्थपर्णकौ वाऽप्युदुम्बरौ ॥२६
प्रोक्षणं न्यक्पवित्राभ्यां प्रोक्षयेत्सलिलं ततः ।
कृत्वोत्तानं पवित्रे ते निधायापः प्रपूजयेत् ॥२७
सोदकाभ्यां पवित्राभ्यां त्रिः समुत्पूय चैव हि ।
कुर्यादेकैव मुत्तानं द्वंद्वं च प्रोक्षयेत्पुनः ॥२८
विस्रस्येध्मं तथा बर्हिर्निदध्याच्चमसे च ते ।
पवित्रे पूरयेद्वारि गन्धपुष्पाणि च क्षिपेत् ॥२९
निरस्य नैर्ऋ तान्दर्भान्निरस्त इति मन्त्रतः ।
कर्ताऽऽचरेदिमं मन्त्रमुक्त्वा विष्टः कुशासने ॥३०

ब्रह्माणं वरयेदस्मिन्कर्मणि त्वं भवेरिति ।
ब्रूयाद्ब्रह्माऽहमस्मीति ततः कर्ता तमर्चयेत् ॥३१
धृत्वा पूर्णं करे सव्ये निधायोपरि दक्षिणम् ।
ब्रह्मन्नित्युच्चरन्मन्त्रं नीत्वा तन्नासिकाग्रतः ॥३२
निदध्यादुदगग्रे तन्मन्त्रेणों प्रणयेति च ।
कुशैराच्छादितं कुर्यात्पूर्णपात्रं तदुच्यते ॥३३
शूर्पं पश्चान्निधायाग्नेः पवित्रे स्थापयेच्च ते ।
निर्वपेच्चतुरोमुष्टींस्तानेव प्रोक्षयेदथ ॥३४
तण्डुलानवहंस्त्रींस्त्रीन्कृत्वा तांस्त्रिः फलीकृतान् ।
त्रिः प्रक्षाल्य पचेदग्नेरुदक्चैवाऽऽज्यभाजने ॥३५
सपवित्रे निषिच्याऽऽज्यं ततोऽङ्गारानपोह्य च ।
तत्राऽऽज्यभाजनं स्थाप्य संस्कुर्यादुल्मुके न च ॥३६
निक्षिपेत्कुशयोरग्नेः पर्यग्निकरणं ततः ।
त्रिः कुर्याज्ज्वलता तेन तत्प्राक्परिहरेदथ ॥३७
कर्षन्निवोदगुद्वास्य भाजनं घृतपूरितम् ।
कुशाग्रे निक्षिपेदग्नौ स्कन्दायेत्युच्चरन्नथ ॥३८
धृत्वा तूत्तानपाणिभ्यां पवित्रे चोदगग्रके ।
सवितुष्ट्विति मन्त्रेण सकृत्तूष्णीं द्विरिष्यते ॥३९
उत्पूयाऽऽज्यं पवित्रे ते प्रोक्ष्याग्नौ प्रहरेदथ ।
प्रत्यगासादयेदग्नेर्बर्हिस्तच्चाऽऽज्यभाजनम् ॥४०
प्रताप्य सकुशौ दर्वीस्रुवौ दर्वीं निधाय च ।
सव्येन स्रुवमादाय कुशानितरपाणिना ॥४१

स्रुवस्य बिलमारभ्य यावदग्रं भवेदथ ।
अग्रतो बिलपृष्ठं तु तदारभ्य भवेद्बिलम् ॥४२
निमृजेत्त्रिस्त्रिरेकं तु कुशाग्रैः सव्यवच्च हि ।
कुशमूलैश्च वै दण्डं कुशैः प्रोक्ष्य प्रतापयेत् ॥४३
आसादयेत्स्रुवं चाऽऽदौ बर्हिष्युत्तरतो घृतात् ।
संस्कुर्यात्पूर्ववद्दर्वीं निदध्यादुद्धरे स्रुवात् ॥४४
संमार्जितान्कुशान्प्रोक्ष्य प्रहरेदनले च तान् ।
सम्यगाज्यं निरीक्ष्याथ चरुं पक्वमवेक्षयेत् ॥४५
अभिघार्य स्रुवेणाऽऽज्यं चरुमुद्वासयेदुदक् ।
हविर्भुगात्मनोश्चैव मध्यतश्चरुमानयेत् ॥४६
निदध्यात्तां चरोः स्थालीं बर्हिष्याज्यं च दक्षिणे ।
अभिघार्य चरुं चान्यत्पात्रं स्यादुत्तरे चरोः ॥४७
देवतायै हविः स्थाप्य तत्र तद्विभजेत्क्रमात् ।
अमुष्यै चेदमित्युक्त्वा यथालिङ्गं यथाक्रतु ॥४८
विश्वानीत्यष्टभिः पादैः पूर्व(र्वा)तो दिक्षु चाष्टसु ।
अर्चयेद्गन्धपुष्पाद्यैरग्निं स्तुयाद्वृ(दृ)चाऽऽन्त्यजा ॥४९
अलंकृत्याभिघार्येध्ममादायायं त इत्यथ ।
हुत्वेध्मं जुहुयादाज्यं तूष्णीं वायव्यकोणतः ॥५०
ततश्चाऽऽग्नेयपर्यन्तं प्रजापतिमिदं स्मरेत् ।
स्वाहेत्युक्त्वाऽथ निर्ऋतिमारभ्येशानकोणतः ॥५१
गृह्यवह्निरिमौ मन्त्रावाघाराविति भाषितौ ।
होमे चैव तु सर्वत्र विधिरेष उदाहृतः ॥५२

अग्निश्चैव तथा सोमश्चक्षुषी जातवेदसः ।
भवेदुत्तरमाग्नेयं सौम्यं चैवाक्षि दक्षिणम् ॥५३
सक्तुलाजान्नहोमे तु जुहुयादेव चक्षुषी ।
अनुप्रवचनीये च वर्जयेदाज्यहोमके ॥५४
अभिघार्य स्रुवेणेदमाग्नेयं मध्यतो हविः ।
दर्वीं च हविरादाय विधिना स्थापयेदिह ॥५५
तर्जनीमध्यमांङ्गुष्ठपर्वमात्रं च वै स्रुचि ।
तत्पुरस्तात्तथाऽऽदाय निदध्यात्तत्तथैव हि ॥५६
पात्रस्थं चापि दर्वीस्थं पुनरप्यभिघारयेत् ।
पञ्चावत्ती तु पश्चार्धादादाय च हविस्तथा ॥५७
जुहुयादग्नये स्वाहा दर्व्या मध्ये तु नेत्रयोः ।
आदाय चाग्नीषोमाभ्यामुत्तरस्थं च पूर्ववत् ॥५८
मन्त्रमुच्चार्य सर्वत्र स्वाहान्ते जुहुयाद्धविः ।
समुच्चार्य चतुर्थ्यन्तं नामेदं न ममेति च ॥५९
द्वयोश्चापि हविःशेषं द्वयोश्चापि अवद्य च ।
दर्व्यां सकृदवद्याच्च द्विस्ततो वाऽभिघारयेत् ॥६०
यदस्येत्यनया हुत्वा प्रागुदक्तु हविर्भुजः ।
रुद्राय जुहुयाद्रज्जुं विस्रंस्याच्चेध्मबन्धिनीम् ॥६१
स्रुक्स्रुवाज्याहुतेः शेषं विश्वेभ्यो जुहुयादथ ।
सर्वत्र जुहुयाद्धोमे प्रायश्चित्ताहुतीरथ ॥६२
अयाश्चाग्न इदं विष्णुश्चतस्रो व्याहृतीश्च हि ।
ब्रह्माऽपि जुहुयादेताः प्रायश्चित्ताहुतीरिमाः ॥६३

अनाज्ञातमिति द्वाभ्यां ज्ञाताज्ञतानिवृत्तये ।
सर्वत्रापि हि चैवं स्याद्विधिरेष उदाहृतः ॥६४
यत्पाकत्रेति मन्त्रेण न्यूनाधिकनिवृत्तये ।
मन्त्रतन्त्राधिकन्यूनविपर्याश्च(स)विकर्मणः ॥६५
स्वरवर्णादिलोपोत्थपापनिर्हरणाय च ।
यद्व इत्यनेनात्रैकामाहुतिं जुहुयादथ ॥६६
सम्यक्पूर्णफलप्राप्त्यै होमस्येह कृतस्य च ।
कर्तैव जुहुयादाज्यं व्याहृतीभिश्चतसृभिः ॥६७
स्थाल्यादीनि च पात्राणि नीत्वा तूष्णीं निधाय च ।
चमसं पुरतः कृत्वा निधायाथ च बर्हिषि ॥६८
पूर्णमसीत्यनेनैव तत्पूर्णमभिमन्त्रयेत् ।
दिशः प्रागायतो दर्भैः प्राच्यां मन्त्रेण मार्जयेत् ॥६९
आपो अस्मानिदमापः सुमित्र्या न इति त्रिभिः ।
शिरसि स्वस्य पत्न्याश्च मार्जयेद्द्विष्म इत्यधः ॥७०
स्वस्य वामेऽञ्जलौ पत्न्या आसीनाया निषिञ्चयेत् ।
माऽहं प्रजामनेनैव चमसस्थं जलं च हि ॥७१
जलेन तेन वै होता प्रोक्षयेच्छिरसी तयोः ।
तत्रस्थानक्षतांश्चैव क्षिपेत्प्रणवमुच्चरेत् ॥७२
परिस्तरणदर्भांश्च विसृजेदुत्तरे हि तान् ।
ओं च म इत्यनेनाग्निं नत्वा पूर्ववदुच्चरेत् ॥७३
पर्यू(यु)ह्य परिषिच्याथ गन्धपुष्पक्षतांश्च हि ।
धूपं दीपं च नैवेद्यं दद्यात्ताम्बूलदक्षिणाः ॥७४

तिष्ठन्नग्नेरुपस्थानं कुर्यादों च म इत्यथ।
अभिवाद्य जपेद्देवीं कृतं कर्म निवेदयेत् ॥७५
शुभाशुभक्रियार्थं च दत्तं विप्राय यद्धनम्।
तत्सर्वं जगदीशस्य प्रीतये निश्चितं भवेत् ॥७६
हुतशेषं हविश्चाऽऽज्यं होत्रे दद्याच्च दक्षिणाम्।
सुवर्णं च यथाशक्ति होमसाद्गुण्यहेतवे ॥७७
होमान्ते ब्रह्मणे दद्याद्यज्ञपात्राणि चैव हि।
होमे चैव तु सर्वत्र प्रवदन्ति मनीषिणः ॥७८
दर्शके पूर्ववत्सर्वं विशेषस्त्वथ कथ्यते।
अग्नीषोमपदस्थान इन्द्राग्नी(ग्नि)पदमुच्चरेत् ॥७९
पालाशखादिराश्वत्थशम्युदुम्बरजास्तथा।
समिधः खादिराः शस्ता होमकर्मसु चैव हि ॥८०
इत्याश्वलायनधर्मशास्त्रे स्थालीपाकप्रकरणवर्णनम्।

॥ तृतीयोऽध्यायः ॥

अथ गर्भाधानप्रकरणम्।

गर्भाधानं द्विजःकुर्यादृतौ प्रथम एव हि।
चतुर्थदिवसादूर्ध्वं पुत्रार्थी दिवसे समे ॥१
चरं दारुणभं पौष्णं दस्राग्नी च द्विदैवतम्।
श्राद्धाहं चैव रिक्तां च हित्वाऽन्यस्मिन्विधीयते ॥२

नान्दीश्राद्धं पतिः कुर्यात्स्वस्तिवाचनपूर्वकम् ।
उपलेपादिकं कृत्वा प्रातरौपासनादितः ॥३

प्रजापतेश्चरोरेकां हुत्वा चाऽऽज्याहुतीरथ ।
विष्णुर्योनिं नेजमेष षडेका च प्रजापतेः ॥४
आसीनायाः शिरः स्पृष्ट्वा प्राङ्मुख्याः पाणिनापतिः ।
तिष्ठञ्जपेदिमे सूक्ते त्वपनश्च वधेन च ॥५
अग्निस्तुविश्रवस्तममित्यृचौ द्वे तथैव च ।
सूर्यो नो दिव इत्येतैः स्तुत्वा सूर्यं च पञ्चभिः ॥५
अश्वगन्धारसं पत्न्या दक्षिणे नासिकापुटे ।
उदीर्ष्वेति पठन्मत्रं सिञ्चेत्तद्वस्त्रशोधितम् ॥७
ततः स्विष्टकृदादि स्याद्वाससो च नवे तयोः ।
फलानि च पतिस्तस्यै प्रदद्यात्फलमन्त्रतः ॥८
मातुलिङ्गं नारिकेलं रम्भाखर्जूरपूरकम् ।
शस्तानि स्युरथान्यानि नारिङ्गादीनि वाऽपि च ॥६
वृषभं गां सुवर्णं च होत्रे दद्याच्च दक्षिणाम् ।
पुत्रवान्धनवांस्तेन भवेत्कर्ता न संशयः ॥१०
भोजयित्वा द्विजान्सम्यक्तोषयेद्दक्षिणादिभिः ।
संतुष्टा देवताः सर्वाः प्रयच्छन्तीप्सितं फलम् ॥११
स्थालीपाकं चाऽऽग्रयणं गर्भसंस्कारकर्मसु ।
प्रातरौपासने कुर्यादग्नौकरणमेव च ॥१२
प्रसन्नात्मा भवेत्कर्ता भुञ्जीत सह बन्धुभिः ।
तस्मिन्नेव दिने रात्रौ गर्भारोपणमिष्यते ॥१३

पतिवत्या(त्न्या)श्च दुर्भेद्यं प्रथमं स्याद्रजो यदि ।
पत्युस्तस्या भवेन्मृत्युः स्त्री(स्त्रि)पूर्वाहियभेषु च ॥१४
मघाशक्रशिवादित्यवह्निभेषु च वा भवेत् ।
तत्रापि स्यान्महाशोको दरिद्रं चानपत्यता ॥१५
तद्दोषपरिहारार्थं कुर्याच्छान्तिं यथाविधि ।
तोषयेज्जपहोमाभ्यां तत्तद्दक्षादिदेवताः ॥१६
आचार्यादीन्समभ्यर्च्य भोजयेच्छक्तितो द्विजान् ।
तदुद्दिश्य कृतेनाऽऽशु सर्वारिष्टं प्रणश्यति ॥१७
शान्तिकर्मविधानेन कृत्वाऽन्यस्मिन्दिने शुभे ।
गर्भाधानं ततः कुर्यादित्याचार्योऽब्रवीद्वचः ॥१८
अकृत्वा शान्तिकं कर्म न कुर्याद्गर्भसाधनम् ।
सर्वेषां शाखिनामेव विधिरेष उदाहृतः ॥१९

इत्याश्वलायनधर्मशास्त्रे गर्भाधानप्रकरणम् ।

॥ चतुर्थोऽध्यायः ॥

अथ पुंसवनानवलोभनसीमन्तोन्नयनप्रकरणम् ।

कुर्यात्पुंसवनं मासि तृतीयेऽनवलोभनम् ।
सीमन्तोन्नयनं चैव चतुर्थे मासि तद्भवेत् ॥१
नो चेत्षष्ठेऽष्टमे वाऽपि कर्तव्यं तद्द्वयं च हि ।
तावदेव भवेत्केचिद्यावत्स्याद्गर्भधारणम् ॥२

पुष्यादित्याश्विनीहस्तविधिमूलोत्तरामृगाः ।
हरिपूषानुराधाश्च शस्तं पुंसवनादिकम् ॥३

कृत्वाऽऽभ्युदयिकं श्राद्धं चतुर्थ्यन्तं च पूर्वकम् ।
दधिमाषौ यवं तस्या निधाय प्रसृतौ च तान् ॥४

त्रिः पिबेत्किं पिबसीति पतिः पुंसवनं हि सा ।
प्रोक्ष्यापः पुनरेव स्यात्त्रिवारं पुनराचमेत् ॥५

सिञ्चेद्दूर्वारसं तस्या दक्षिणे नासिकापुटे ।
आ ते गर्भ इति द्वाभ्यां सूक्ताभ्यां तावदुच्यते ॥६

प्रजापतये स्वाहेति जुहुयादाहुतिं चरोः ।
गुर्विण्या हृदयं स्पृष्ट्वा यत्ते मन्त्रमुदीरयेत् ॥७

धाता ददातु मन्त्रौ द्वौ तथा राकामहं च तौ ।
नेजमेषत्रयो मन्त्रा एको मन्त्रः प्रजापतेः ॥८

अष्टावाज्याहुतीर्हुत्वा त्रिशुक्लशललीकुशैः ।
औदुम्बरेण युग्मेन ग्लप्स्थे(द्रप्से) न सफलेन च (?) ॥९

पूर्णसूत्रावृतेनेह सहैवैकत्र मेव च ।
त्रिरुन्नयेति गर्भिण्याः सीमन्तेन समूलतः (?) ॥१०

कृतकेशविभागं स्याद्योषिद्भालाग्रभागतः ।
सीमन्तं सधवाचिह्नं सदा सौभाग्यदायकम् ॥११

तिष्ठन्पश्चात्प्राङ्मुखोऽग्नेरुच्चरन्भुर्भुवः स्वरोम् ।
चतुर्थ्योमूढतं कृत्वा विद्धायां तु निरुध्यते (!) ॥१२

सामस्वरेण मन्त्रं च सोमं राजानमुच्चरेत् ।
समीपस्थनदीनाम समुच्चार्य नमेदथ ॥१३

पतिपुत्रवती नारी गर्भिण्या(णी)मुपदेशयेत् ।
मा कुरु क्लेशदं कर्म गर्भसंरक्षणं कुरु ॥१४

ततः स्विष्टकृदादि स्याद्धोमशेषं समापयेत् ।
पूर्ववत्फलदानानि कृत्वाऽऽचार्याय दक्षिणाम् ॥१५

वृषभं धेनुसंयुक्तं दद्याद्विभवसारतः ।
भोजयेच्छक्तितो विप्रान्कर्मसाद्गुण्यहेतवे ॥१६

प्राशनं यत्पुंसवनं होमश्चानवलोभनम् ।
प्रतिगर्भमिदं कुर्यादाचार्येणेह भाषितम् ॥१७

आज्यहोमश्च शल्लीकुशल्यप्सु निमज्जनम् ।
सीमन्तोन्नयनं तच्च प्रतिगर्भे न हि स्मृतम् ॥१८

प्रधानं पुंसवनं न स्यादङ्गं चानवलोभनम् ।
सीमन्तं च तथैव स्यात्केचिदुन्नयनं तथा ॥१९

इत्याश्वलायनधर्मशास्त्रे पुंसवनानवलोभनसीमन्तोन्नयन [प्रकरण]म्

॥ पञ्चमोऽध्यायः ॥

अथ जातकर्मप्रकरणम् ।

जाते सुते पिता स्नायान्नान्दीश्राद्धं विधानतः ।
जातकर्म ततः कुर्यादैहिकामुष्मिकप्रदम् ॥१

सौवर्णे राजते वाऽपि पात्रे कांस्यमयेऽपि वा ।
मधुसर्पिर्निषिच्याथ हिरण्येनावघर्षयेत् ॥२

प्राशयेत्तं हिरण्येन कुमारं मधुसर्पिषी ।
प्रतिमन्त्रं पठेत्कर्णे हिरण्यं स्थाप्य दक्षिणे ॥३

तथा वामे जपेन्मेधां स्पृशेदंसावतः परम् ।
अश्मा भव जपेदिन्द्रः श्रेष्ठान्यस्मै प्रयान्ति च ॥४

एवं कुर्यात्सुतस्यैव तूष्णीमेव च योषितः ।
केचिदिच्छन्त्यनादिष्टहोममन्त्रादिना परे ॥५

इत्याश्वलायनधर्मशास्त्रे जातकर्मप्रकरणम् ।

—०—

॥ षष्ठोऽध्यायः ॥

अथ नामकरणप्रकरणम् ।

अहन्येकादशे कुर्यान्नामकर्म विधानतः ।
कृत्वाऽऽभ्युदयिकं श्राद्धं द्वादशे षोडशेऽपि वा ॥१

मार्गशीर्षं समारभ्य मासानां नाम निर्दिशेत् ।
नक्षत्रपादतो जातजन्मनाम तदुच्यते ॥२

यद्वा तातपिताना(तुर्ना)म भवेत्संव्यावहारिकम् ।
क्रमेणानेन संलिख्य नामानि च समर्चयेत् ॥३

समाक्षरयुतं नाम भवेत्पुंसः सुखप्रदम् ।
विषमं यदि तत्र श्रीः (श्री) समेतं च विनिर्दिशेत् ॥४

आचार्येणात्र मन्त्रोऽयं नामानि तु उदाहृतः ।
नमस्करोत्यसौ देवं ब्राह्मणेभ्यः पिता वदेत् ॥५

त्रिस्त्रिः स्यात्प्रतिनामैवं ततः स्वस्तीति निर्दिशेत् ।
भवन्तोऽस्य ब्रुवन्त्येवं प्रतिब्रूयुस्तथा द्विजाः ॥६

तत्तन्नाम शिशोस्त्रिस्त्रिर्ब्रूयात्तत्र तथाऽऽशिषः ।
ब्राह्मणान्भोजयेच्छक्त्या भुञ्जीयात्सह बन्धुभिः ॥७

इत्याश्वलायनस्मृतौ नामकरण[प्रकरण]म् ॥

॥ सप्तमोऽध्यायः ॥

अथ निष्क्रमणप्रकरणम् ।

मासे चैवं चतुर्थे तु कुर्यान्निष्क्रमणं शिशोः ।
कृत्वाऽऽभ्युदयिकं श्राद्धमादायाङ्के शिशुं पिता ॥१

स्वस्ति नो मिमीतां सूक्तं जपन्देवादिकं नयेत् ।
आशुः शिशान इत्येतत्पठेत्तं श्वशुरालयम् ॥२

नीत्वाऽन्यस्य गृहं वाऽपि प्राङ्गणे वाऽर्कमीक्षयेत् ।
तच्चक्षुरिति मन्त्रेण दृष्ट्वाऽर्कं प्रविशेद्गृहम् ॥३

इत्याश्वलायनस्मृतौ निष्क्रमण[प्रकरण]म् ॥

॥ अष्टमोऽध्यायः ॥

अथान्नप्राशनप्रकरणम् ।

षष्ठेऽन्नप्राशनं कुर्यान्मासे पुंस्यष्टमेऽथ वा ।
दशमे द्वादशे मासि केचिदेवं वदन्ति हि ॥१
कृत्वाऽऽभ्युदयिकं श्राद्धं शुभे चैव दिने पिता ।
सौवर्णे राजते पात्रे कांस्ये वाऽथ नवे शुभे ॥२
क्षीराज्यमधुदध्यन्नं विधाय प्राशयेच्छिशून् ।
मन्त्रेणान्नपतेऽन्नस्य हिरण्येन स्रुवेण च ॥
पाणिना सपवित्रेण जलं चापि हि पाययेत् ।
दत्त्वा विप्राय तत्पात्रं तूष्णीमेव च योषितः ॥४
ततो विभवसारेण ब्राह्मणांश्चापि भोजयेत् ।
स्वयं चैव तु भुञ्जीयात्समाहितमना भवेत् ॥५

इत्याश्वलायनस्मृतावन्नप्राशन[प्रकरण]म् ।

॥ अथ नवमोऽध्यायः ॥

अथ चौल(चूड़ाकरण)कर्मप्रकरणम्

तृतीये वत्सरे चौलं बालकस्य विधीयते ।
शुभे चैव दिने मासि विहितं चोत्तरायणे ॥१
कृत्वाऽऽभ्युदयिकं श्राद्धं पूर्वेद्युरपरेऽहनि ।
प्रातःसंध्यादिकं कृत्वा नान्दीश्राद्धं परेऽहनि ॥२

प्राणानायम्य संकल्प्य कुर्वीत स्थण्डिलादिकम्।
पात्रासादनपर्यन्तं कृत्वा धान्यानि पूरयेत् ॥३

उदगग्नेः शरावेषु प्राक्संस्थेषु नवेषु च।
तेषु वै क्रमतो व्रीहियवमाषतिलांश्च हि ॥४

पुरतःस्थे शरावे च विन्यसेद् वृषगोमयम्।
तदुत्तरे नवेऽन्यस्मिञ्छमीपर्णानि पूरयेत् ॥५

आघारान्तं ततः कुर्यात्कृत्वोत्तानानि पूरयेत्।
ततश्च जुहुयादाज्यमग्निश्चेति चतसृभिः ॥६

अग्न आयूंषि पवस इत्येका च प्रजापतेः।
एता एवोपनयने गोदाने च विवाहिके ॥७

मातुरङ्कोपविष्टस्य कुमारस्य तु चैव हि।
पश्चात्स्थित्वा पिता शीतं जलमादाय पाणिना ॥८

दक्षिणेनाथ सव्येन पाणिनोष्णं जलं तथा।
दक्षिणोत्तरयोस्तत्र निनयेत्केशपक्षयोः ॥९

उष्णेन वायमन्त्रेण जलधारे तयोश्च ते।
अनामिकाया चाऽऽदाय नवनीतं तथा दधि ॥१०

प्रदक्षिणप्रकारेण वामकर्णप्रदेशतः।
सकेशान्धारयेद् ब्रह्मा त्रींस्त्रीन्प्रागग्रकान्कुशान् ॥११

आचार्यश्छेदयेदेतानोषधे मन्त्रमुच्चरेत्।
क्लेदयेद्वामकर्णान्तं त्रिश्चैवादितिरुच्चरेत् ॥१२

क्षुरेणेति च तीक्ष्णेन ताम्रयुक्तेन चैव हि।
छेदितान्सुत आदाय मातुर्हस्ते निवेदयेत् ॥१३

विन्यसेत्ताञ्छमीपर्णैः सहाऽऽनडुहगोमये ।
येनावपत्प्रथमं स्याद्येन धाता द्वितीयकः ॥१४
तृतीये येन भूयश्च सर्वैरेव चतुर्थकम् ।
एवं च दक्षिणे कृत्वा त्रिवारं तूत्तरे तथा ॥१५
यत्क्षुरेणेति मन्त्रेण क्षुरधारां जलेन च ।
निमृज्येन्मर्म तत्कृत्वा नापिताय प्रदापयेत् ॥१६
यावन्तः प्रवरास्तस्य शिखामध्ये च पार्श्वयोः ।
पश्चात्पूर्वे तथा पञ्चप्रवराणां शिखाः स्मृताः ॥१७
अभ्यञ्जयेत्कुमारं तमानयेदग्निसंधौ ।
ततः स्विष्टकृतं हुत्वा होमशेषं समापयेत् ॥१८
यदुक्तं च यथाकाले कुर्यात्संस्कारकर्म च ।
असामर्थ्यात्कृतं नो चेद्विधिस्तस्य कथं भवेत् ॥१९
प्रायश्चित्तं विधायाऽऽदावेकैकस्य च कर्मणः ।
कृत्वाऽऽदौ कृच्छ्रमेकैकं लुप्तकर्माणि कारयेत् ॥२०
मन्त्रमेकं जपेत्तत्र तत्तत्कर्मणि एव हि ।
विधिवच्चौलकर्मैवं कृत्वा स्यादुपनायनम् ॥२१
चौलकर्मादितश्चैवं यावद्वैवाहिकं भवेत् ।
तावत्स्याल्लौकिको ह्यग्निरिति वेदविदो विदुः ॥२२

इत्याश्वलायनस्मृतौ चौल(चूड़ाकरण)कर्मप्रकरणम् ।

॥ दशमोऽध्यायः ॥

अथोपनयनप्रकरणम्

ब्राह्मणस्याष्टमे वर्षे विहितं चोपनायनम् ।
सप्तमे चाथ वा कुर्यात्सर्वाचार्यमतं भवेत् ॥१
कृत्वाऽऽभ्युदयिकं श्राद्धमावाह्य कुलदेवताः ।
मण्डपाद्यर्चनं कृत्वा भोजयेच्च द्विजान्स्वयम् ॥२
अथापरेद्युरभ्यज्ज्य कुमारं भोजयेत्ततः ।
वपेत्क्षुरवतः केशान्मात्रासहैकभाजने ॥३
चैलाङ्गस्थापिते ये च शिखे द्वे तेऽपि वापयेत् ।
सर्वकेशेऽपि कुमारस्य हित्वैकां मध्यमस्थिताम् ॥४
आसीनस्यान्तिके स्नातं कुमारमुपवेशयेत् ।
पितुश्च प्राङ्मुखस्येह प्रत्यङ्मुखमलंकृतम् ॥५
धृत्वाऽञ्जलिं कुमारस्य सुवर्णफलसंयुतम् ।
मुहूर्तकालपर्यन्तमसमीक्ष्य परस्परम् ॥६
ध्यायन्देवान्सुमुहूर्ते मुहूर्ते पितुरञ्जलौ ।
दत्त्वा फलमसौ तस्य निदध्यात्पादयोः शिरः ॥७
शिरः स्पृशेत्पिता तस्य स्वाङ्के तमुपवेशयेत् ।
यो यज्ञेन पठेत्सूक्तमाचार्यो ब्राह्मणैः सहः ॥८
आज्यसंस्कारपर्यन्तं प्राणायामादिपूर्वकम् ।
कृत्वा नवं ततो दद्यात्कौपीनं कटिसूत्रकम् ॥९
धारयित्वा ततो दद्याद्वाससी युवमित्यृचा ।
एकं स्यात्परिधानार्थमेकं प्रावरणाय हि ॥१०

इच्छन्ति केचिदैणेयमृक्सामाभ्यां तथाऽजिनम् ।
उपवीतं ततो दद्याद्यज्ञोपवीतमन्त्रतः ॥११
आचम्याथ वटुर्गच्छेत्पुरतश्चोत्तरे गुरोः ।
दृष्ट्वा पात्रं तथाऽऽगत्य दक्षिणे तूपवेशयेत् ॥१२
कृत्वाऽऽज्याहुतिपर्यन्तं बर्हिरास्तरणादिकम् ।
कुमारः पूर्ववद्गच्छे दुदगग्रे गु(ग्नेर्गु)रोश्च हि ॥१३
आचार्यः प्राङ्मुखस्तिष्ठेद्वटुः प्रत्यङ्मुखस्तथा ।
आचार्यः पूरयेत्तत्र कुमारस्याञ्जलौ जलम् ॥१४
सजले चाञ्जलौ तस्य गन्धपुष्पाणि चाऽऽवपेत् ।
सुवर्णं च यथाशक्ति फलैः क्रमुकजैः सह ॥१५
आचार्यस्याञ्जलौ ब्रह्मा पूरयेत्सलिलं च तत् ।
आचार्यो मन्त्रमुच्चार्य तत्सवितुर्वृणीमहे ॥१६
कुमारस्याञ्जलौ चैव निनयेत्स्वस्य चाञ्जलिम् ।
ध्यायन्कुमार आदित्यमर्घ्यपात्रे निवेदयेत् ॥१७
देवस्य त्वेति गृह्णीयात्साङ्गुष्ठं करमस्य च ।
असौ शर्मेति दीर्घायुर्भवत्विति वदेत्पिता ॥१८
अथ वाऽसौ पदे नाम संबुद्ध्या वाऽस्य नामकम् ।
उच्चार्य शर्म दीर्घायुर्भवेत्येके वदन्ति हि ॥१६
एवं त्रिः पूर्ववच्चैव मन्त्रोऽन्यः स्यात्करग्रहे ।
सविता तेऽयमेकः स्यादग्निराचार्य एव च ॥२०
ईक्षयेद्वटुरादित्यं देवं सवितृमन्त्रतः ।
आवर्तयेत्कुमारं तं पूर्वार्धर्चे न चैव हि ॥२१

पाणिभ्यामुत्तरेणांसौ पाणी वाऽस्य हृदि स्पृशेत्।
एवं कृत्वा पुनश्चामुं दक्षिणे बटुमानयेत्॥२२
तूष्णीं समिधमादाय निदध्यादनले च ताम्।
मन्त्रेणाग्नय इत्यत्र वदन्त्येके महर्षयः॥२३
ओष्ठौ विलोमकौ कृत्वा पाणिद्वयतलेन च।
त्रिवारं प्रतिमन्त्रेण तेजसा मेति चैव हि॥२४
सूत्रोदितान्मयीत्यादीन्मन्त्रांस्तिष्ठञ्जपेदथ।
मानस्तोकेऽनया भाले त्रिपुण्ड्रं धारयेत्क्रमात्॥२५
हृदि नाभौ तथा बाह्वोर्मस्तके चापि केचन।
त्र्यायुषं ताञ्जपेन्मन्त्रानुपस्थायों च मे स्वरः॥२६
पुरतः पितुरासीनो ब्रह्मचारी कुशासने।
गायत्रीमनुगृह्णीयादुपांशु प्रत्यगाननः॥२७
पूर्ववदुपविश्यांसावन्वाच्य जानु दक्षिणम्।
फलाक्षतसुवर्णं च गुरवे तन्निवेदयेत्॥२८
अधीहीत्यादिकं मन्त्रं समुच्चार्य यथाविधि।
नमस्कुर्याद् गुरोः पादौ धृत्वा हस्तद्वयेन च॥२९
ब्राह्मणोऽहं भवानीह गुरोऽहं ते प्रसादतः।
गायत्री(त्रीं)मामनुब्रूहि शुद्धात्मा सर्वदाऽस्मि हि॥३०
संगृह्य पाणी पाणिभ्यां स्वस्य च ब्रह्मचारिणः।
वाससाऽऽच्छादनं कृत्वा गायत्रीमनुवाचयेत्॥३१
उच्चार्य प्रणवं चाऽऽदौ भुर्भुवः स्वस्ततः परम्।
पच्छ(पाद)मर्धमृचं चैव तं यथाशक्ति वाचयेत्॥३२

पाणिना हृदयं तस्य स्पृष्ट्वा मम व्रतं जपेत् ।
प्राणायामं ततः कृत्वा ब्रह्मचार्येव नेतरः ॥३३
आबध्य मेखलां तस्य प्रावेपामेत्यृचं जपेत् ।
एषक्षेत्यनया दण्डं धारयित्वादिशेद्व्रतम् ॥३४
ब्रह्मचर्यादिकं भिक्षां ददात्वित्यन्त एव च ।
ततः स्विष्टकृतं हुत्वा होमशेषं समाप्य च ॥३५
याचयेत्प्रथमां भिक्षां पितरं मातरं च वा ।
पितरं यदि याचेत भवान्भिक्षां ददात्विति ॥३६
भवतीति पदं चोक्त्वा भिक्षां देहीति याचयेत् ।
मातरं चाग्र एवेति गत्वा पात्रं करान्तिके ॥३७
तण्डुलान्सफलान्दद्याद्भिक्षार्थं जननी तु च ।
होमार्थं तण्डुलान्मात्रे दत्वा शेषं गुरोरथ ॥३८
याचिता तत्र या भिक्षा गुरवे तां निवेदत् ।
पितैव गुरुराचार्यो भवेत्सद्भिरुदाहृतः ॥३९
यस्मात्पुरोहितो ब्रह्मा होता च सह याज्ञिकम् ।
उक्त्वा वेदमधीष्वात्र यस्मादिशति वै पिता ॥४०
तदाचार्यपदं तत्र जायते ब्राह्मणेऽपि हि ।
पिता माता तथाऽऽचार्यास्त्रयो मान्या सदैव हि ॥४१
अन्येऽपि श्रोत्रिया वृद्धा वेदविद्याप्रदास्तथा ।
दद्याद्विभवसारेण कर्माङ्गत्वेन दक्षिणाम् ॥४२
सुवर्णाम्बरधान्यानि सद्योऽनन्तफलं लभेत् ।
न ददाति द्विजो होत्रे लोभाद्यज्ञाङ्गदक्षिणाम् ॥४३

वित्ते सति कृतं कर्म निष्फलं स्याद्धनक्षयः।
धनिनोऽयं निषेधः स्याद् व्रतहीनस्य चैव हि ॥४४

असमर्थो नमेत्सद्योदत्त्वाऽक्षतफलादिकम्।
विप्रेभ्योदक्षिणां दत्त्वा गृह्णीयादाशिषः स्वयम् ॥४५

यथाविभवसारेण हेतवे यज्ञसाक्षिणः।
आसार्यं न हि किंचित्स्यान्नैत्यकं कर्म चैव हि ॥४६

ब्रह्मचारिण एवात्र सायं संध्या विधीयते।
ब्रह्मचारी ततः कुर्यात्सायंसंध्यां यथाविधि ॥४७

अग्निकार्यं तथा होमं तस्मिन्नग्नौ विधीयते।
नो चेत्स्यात्पूर्ववत्कुर्यादाचार्यः स्थण्डिलादिकम् ॥४८

पूर्णपात्रनिधानान्तमनलस्थापनादिकम्।
निर्वपेन्मातृतः प्राप्तांस्तडुलान्सदसस्पतेः।
सवितुश्च ततस्तूष्णीमृषीणां मन्त्रतः क्रमात् ॥४६

श्रपयित्वौदनं कुर्यादाघारान्तं हुनेदथ।
सदसस्पतिमन्त्रेण गायत्र्यर्षिभ्य एव च ॥५०

चर्वाहुतित्रयं दत्त्वा कुर्यात्स्विष्टकृदादिकम्।
भोजयित्वा द्विजान्वेदसमाप्तिरस्य चोत्तरे ॥५१

निर्विघ्नेन त्रिवारं तु पिताऽस्य ब्रह्मचारिणः।
वसेदसौ त्रिरात्रं तु क्षारादिव्रतमाचरेत् ॥५२

प्रातःसंध्यामुपास्याग्निकार्यं कृत्वा परेऽहनि।
मध्याह्ने चाऽऽचरेत्संध्यां ब्रह्मयज्ञादनन्तरम् ॥५३

उपाकरणपर्यन्तं सावित्र्या ब्रह्मयज्ञकम् ।
ततोऽग्निमीळ इत्यादि जपेद्वेदान्स्वशक्तितः ॥५४

चतुर्थदिवसे कुर्यान्मेधाजननकं च हि ।
संध्यादिकं विधायाथ गच्छेत्पालाशसंनिधौ ॥५५

कलशान्स्थापयेत्तत्र चतुष्कोणेषु चैव हि ।
पलाशं पूजयेत्तत्र वसन्तं च यथाविधि ॥५६

श्रद्धां मेधां च वै प्रज्ञां पूजयेच्छ्रद्धयेत्यृचा ।
गन्धपुष्पाक्षतैश्चैव धूपदीपादिभिस्तथा ॥५७

प्रदक्षिणात्रयं कुर्यादाचार्यः सुश्रवं पठन् ।
निनयेज्जलधाराश्च सहैव ब्रह्मचारिणा ॥५८

मेखलामजिनं दण्डं वस्त्रं यज्ञोपवीतकम् ।
एकैकं धारयेत्तत्र क्रमेणैवं त्यजेदथ ॥५९

आचार्याय च ते दद्याद्वाससी ब्रह्मचार्यथ ।
नवं चैवात्र कौपीनं धारयेत्पुनरेव हि ॥६०

विप्रेभ्यः कलशान्दद्याद् गृह्णीयादाशिषः शुभाः ।
यथाचारं तथा कुर्याद्देवकोत्थापनं च हि ॥६१

इत्याश्वलायनस्मृतावुपनयनप्रकरणम् ।

॥ एकादशोऽध्यायः ॥

अथ महानाम्न्यादिव्रतत्रयप्रकरणम् ।

महानाम्नीव्रतं कुर्यात्पूर्णाब्दे चोत्तरायणे ।
शुक्लपक्षे शुभेऽह्नि स्यादुपनायनवच्च हि ॥१
महाव्रतं द्वितीये तु भवेत्तत्पूर्ववच्च हि ।
संपूर्णे च तृतीयेऽब्दे तथा चोपनिषद्व्रतम् ॥२
मासे पूर्णे तथा कुर्यात्क्रमाच्चैतद्व्रतत्रयम् ।
कुर्यात्परिददाम्यात(म्यन्त)मुपनायनहोमवत् ॥३
चर्वाहुतित्रयं हुत्वा जुहुयात्तिलमिश्रितम् ।
अनुप्रवचनीयोक्ता देवताश्च ततः स्मृताः ॥४
महानाम्नीभ्यः स्वाहेति सावित्र्या स्नानमिष्यते ।
महाव्रताय चाथोपनिषदे तत्र तत्र तु ॥५
वस्त्रादीनि तथाऽन्यत्र दत्त्वा चाऽऽज्याहुतीरथ ।
चर्वाहुतित्रयं हुत्वा मौञ्जीं दण्डं च धारयेत् ॥६
ततः स्विष्टकृतं हुत्वा होमशेषं समापयेत् ।
विदामघवनाथान्त(?) इत्यारम्भे जपेदथ ॥७
नत्वा गुरुमथाऽऽदित्यमीक्षयेद्ब्रह्मचार्यथ ।
उक्त्वाऽऽचार्यमधीहीति भोजयेच्छक्तितो द्विजान् ॥८

इत्याश्वलायनस्मृतौ महानाम्न्यादिव्रतत्रय[प्रकरण]म् ॥

॥ द्वादशोऽध्याय: ॥

अथोपाकर्मप्रकरणम् ।

श्रवणे स्यादुपाकर्म हस्ते वा श्रावणस्य तु ।
नो चेद्भाद्रपदे वाऽपि कुर्याच्छिष्यैर्गुरुः सह ॥१

ग्रहदोषादुपाकर्म प्रथमं न भवेद्यदि ।
उक्तकालेऽथ वाऽऽषाढे कुर्याच्छरदि वाऽपि वा ॥२

अकाले नैव तत्कुर्यादुपाकर्म कथंचन ।
अकृत्वा नोद्वहेत्कन्यां मोहाच्चेत्पतितो भवेत् ॥३

अनारभ्योक्तकाले च वेदान्कन्यां य उद्वहेत् ।
नूतनो ब्रह्मचारी स्यात्सर्वकर्मबहिष्कृतः ॥४

स्नात्वा नित्यक्रियां कुर्याद्दर्षींश्चैव समर्चयेत् ।
उपाकर्मणि चोत्सर्गे गौतमादींश्च सप्त वै ॥५

आज्यसंस्कारपर्यन्तमुपलेपादि पूर्ववत् ।
सक्तूंस्तेनाथ संकुर्यात्स्थालीस्थान्दधिसंयुतान् ॥६

त्रिः प्रोक्ष्य स्थापयेत्स्थालीं बर्हिष्याज्यस्य दक्षिणे ।
कुर्यादग्निमलंकृत्य चक्षुष्यन्तं च पूर्ववत् ॥७

सावित्र्यादीन्दशाऽऽज्येन जुहुयादाहुतीरथ ।
केचिद्यज्ञोपवीतस्य होममिच्छन्ति चात्र हि ॥८

उत्सर्गेऽप्येवमेवं स्याद्बह्वृचानामयं विधिः ।
ततः स्विष्टकृतं हुत्वा दधिसक्तुभिरेव च ॥९

प्राशयेद्दधिसक्तूंश्च गुरुः शिष्यान्समाशयेत् ।
दानं यज्ञोपवीतस्य धारणं च विधीयते ॥१०

ब्रह्मचारी च मौञ्जीवद्धारयेदजिनादिकम् ।
निषिच्यापः शरावे तु अभिमार्जनमुच्यते ॥११

प्रणवेन च वै सर्वे कुर्युस्ते दर्भपाणयः ।
विधिनाऽनेन तां ब्रूयादादावों भूर्भुवः स्वरोम् ॥१२

त्रिवारं चैव सावित्रीं पादमर्धमृचं क्रमात् ।
अग्निमीळ इदं सूक्तं वाचयेद्ब्रह्मचारिणम् ॥१३

क्रमेण संहितारण्यं ब्राह्मणं सूत्रमेव च ।
याजुषं साम चाथर्वमङ्गानि च यथाक्रमम् ॥१४

अध्यापयित्वा रुद्रादिहोमशेषं समापयेत् ।
ततश्चाभ्यासयेद्वेदं स्वाध्याये ब्रह्मचारिणम् ॥१५

तत आरभ्य षण्मासं गुरुसेवान्तरं च हि [?] ।
उपनीतोऽभ्यसेद्वेदं यथाश्रुत्युक्तमार्गतः ॥१६

नियमेन च षण्मासमृग्वेदादिकमेव हि ॥१७

इत्याश्वलायनस्मृतावुपाकर्म[प्रकरण]म् ।

॥ त्रयोदशोऽध्यायः ॥

अथोत्सर्जनप्रकरणम् ।

उत्सर्गं च द्विजः कुर्यात्षण्मास इदमादितः ।
दार्ढ्यार्थं (दीर्घार्थं) च हितं चैतदधीतानां च छन्दसाम् ॥१
पुष्पे चैवोपलेपादि कृत्वा चोत्पवनावधि ।
संस्कृत्य सक्तुवच्चान्नं चक्षुष्यन्तं च पूर्ववत् ॥२
सप्त चाऽऽज्याहुतीर्हुत्वा सक्तुस्थाने हुनेच्चरुम् ।
हुत्वा स्विष्टकृतं चैव अभिघार्य यथाविधि ॥३
कर्मोत्सर्गो भवेत्सर्वमुपाकरणवच्च हि ।
प्रतिवर्षं द्विजैः कार्यं प्राशनं मार्जनं विना ॥४
तर्पयेद्देवताः सर्वाः सावित्र्यादि य(दीर्य)थाक्रमम् ।
अत्र चैवापि सर्वेऽपि ब्रह्मयज्ञाङ्गदेवताः ॥५
जुहुयाद्रुद्रभागादीन्होमशेषं समापयेत् ।
विशेषं चाऽऽहुराचार्याः केचिद्यज्ञविदो विदुः ॥६
उपाकर्मणि चोत्सर्गे पुनश्चापि यथाविधि ।
नैत्यकं तर्पणं कृत्वा ब्रह्मयज्ञपुरःसरम् ॥७

इत्याश्वलायनस्मृतावुत्सर्जन[प्रकरण]म् ।

॥ चतुर्दशोऽध्यायः ॥

अथ गोदानादित्रयप्रकरणवर्णनम्।

गोदानं षोडशे वर्षे कुर्यात्तदुदगायने।
केचिद्विवाहकाले च शुभ मासि वदन्ति हि ॥१
कृत्वाऽऽभ्युदयिकं श्राद्धमुपलेपेन पूर्ववत्।
विधायोपरि समिधमन्वाधानादिकं च हि ॥२
चौलोक्ताज्याहुतीर्हुत्वा चौलवच्छ्मश्रुवापनम्।
स्नापयेद्वाससी दद्याद्युवं वस्त्राणि मन्त्रतः ॥३
अञ्जनं कुण्डलादीनि दण्डान्तानि च धारयेत्।
आयुष्यमिति वै सूक्तं पठन्गच्छेच्छिवालयम् ॥४
पुनरागत्य संतिष्ठदाधाय समिधं च ताम्।
स्मृतमित्यादिकान्मन्त्राञ्जपित्वा प्रक्षिपेत्स्वयम् ॥५
कृत्वा तु स्नातकः पश्येत्समावर्तनकं भवेत्।
ममाग्ने प्रत्यृचं हुत्वा समिधश्च दश स्वयम् ॥६
स्पृष्ट्वा पादौ नमस्कुर्याद्गुरोर्दत्त्वेति तत्फलम्।
न नक्तमिति चानुज्ञालब्धस्तेन यथोदितम् ॥७
ततः स्विष्टकृतं कृत्वा होमशेषं समापयेत्।
लभेदाज्ञां विवाहार्थं गुरुर्निर्मुच्य मेखलाम् ॥८
समावृत्तस्य वै मौञ्जीं होमान्ते चैव बह्वृचः।
उदुत्तमं मुमुग्धीति मन्त्रेणानेन मोचयेत् ॥९

इत्याश्वलायनस्मृतौ गोदानादित्रय[प्रकरण]म्।

॥ अथ पञ्चदशोऽध्यायः ॥

अथ विवाहप्रकरणम्।

सर्वेषामाश्रमाणां च गृहस्थाश्रम उत्तमः।
तमेवाऽऽश्रित्य जीवन्ति सर्वे चैवाऽऽश्रमा इह ॥१

कुलजां सुमुखी स्वा(स्व)ङ्गीं सुवासां च मनोहरम्।
सुनेत्रां सुभगां कन्यां निरीक्ष्य वरयेद्बुधः ॥२

स्नातकाय सुशीलाय कुलोत्तमभवाय च।
दद्याद्वेदविदे कन्यामुचिताय वराय च ॥३

आचार्यः स्नातकादीनां मधुपर्कार्चनं चरेत्।
स्वगृह्योक्तविधानेन विवाहे च महामखे ॥४

मधुनाऽऽज्येन वा युक्तं मधुपर्काभिधं दधि।
दध्यलाभे पयो ग्राह्यं मध्वलाभे तु वै गुडः ॥५

निदध्यात्तं नवे कांस्ये तस्योपरि पिधाय च।
वेष्टयेद्विष्टरेणैव मधुपर्कं तदुच्यते ॥६

प्राणानायम्य संकल्प्य विष्टराद्यर्चनं भवेत्।
त्रिस्त्रिर्ब्रूयादहं वर्ष्म मन्त्रेणानेन विष्टरम् ॥७

पाद्यमर्घ्यं तथा दत्त्वा दद्यादाचमनीयकम्।
पिबेज्जलं चामृतोपस्तरणमसीति मन्त्रतः ॥८

आच(चा)मेन्मधुपर्कोऽयं मित्रस्येति निरीक्षयेत्।
देवस्य त्वेति तद्दद्यादञ्जलौ प्रतिगृह्य च ॥९

तद्वेक्ष्य करे सव्ये धृत्वा मन्त्रं जपेन्मधु ।
अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां त्रिस्तदेवाऽऽलोडयेद्वरः ॥१०
मधुपर्कं क्षिपेत्किंचिद्वसवस्त्वेति पूर्वतः ।
भूतेभ्यस्त्वोत्क्षिपेन्त्रिस्तं निदध्याद्भुवि भाजनम् ॥११
कर्ताऽऽदाय सकृद्धस्ते मधुपर्कं वरस्य च ।
जपेदथविराजोऽथ प्राशयेत्पुनराचमेत् ॥१२
पूर्ववच्च विधानं स्यान्मन्त्रोऽन्यः प्राशने भवेत् ।
उक्तं सूत्रे विजानीयात्तृतीये प्राशने तथा ॥१३
उत्तराचमनं पीत्वा सत्यमित्युदकं पिबेत् ।
द्विराचम्योत्सृजन्माता रुद्राणां मन्त्रतो वरः ॥१४
ततः कर्ताऽर्चयेदेनं गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ।
वराय वाससी दद्यादुपवीतादिकं च हि ॥१५
वरयेच्चतुरो विप्रान्कन्यकावरणाय च ।
कन्यासमीपमागत्य विप्रगोत्रपुरःसरम् ॥१६
नाम ब्रूयुर्वरस्याथ प्रपितामहपूर्वकम् ।
प्रपौत्रपौत्रपुत्रेषु चतुर्थ्यन्तं वराय च ॥१७
गोत्रे चैवाथ संबन्धे षष्ठी स्याद्वरकन्ययोः ।
वरे चतुर्थी कन्यायां विभक्तिर्द्वितीयैव हि ॥१८
श्रावयेयुः प्रसुग्मन्तासूक्तं कन्यां कनिक्रदत् ।
देवीमृचं पठन्तश्च नयेयुस्ते हि वै वरम् ॥१९
प्राङ्मुखी कन्यका तिष्ठेद्वरः प्रत्यङ्मुखस्तथा ।
वस्त्रान्तरं तयोः कृत्वा मध्ये तु वरकन्ययोः ॥२०

परस्परमुखं पश्यन्मुहूर्ते चाक्षतान्क्षिपेत् ।
वरमूर्ध्नीति कन्याऽऽदौ कन्यामूर्ध्नि वरस्तथा ॥२१
गाथामिमां पठेयुस्ते ब्राह्मणा ऋक्च वा इदम् ।
क्षिपेयुस्तेऽक्षतान्विप्राः शिरसोरुभयोरपि ॥२२
तिष्ठेत्प्रत्यङ्मुखी कन्या प्राङ्मुखः स्याद्वरस्तथा ।
मन्त्रेणानृक्षराश्चैव भवेत्स्थानविपर्ययः ॥२३
अक्षतारोपणं कुर्यात्पूर्ववच्चैव कन्यका ।
श्रियो मे कन्यका ब्रूयात्प्रजाय स्याद्वरस्तथा ॥२४
त्रिवारमेवं कृत्वा तु कन्यां दद्यात्ततः पिता ।
शिष्टाचारानुसारेण वदन्त्येके महर्षयः ॥२५
लक्ष्मीरूपामिमां कन्यां प्रददे द्वि(वि)ष्णुरूपिणे ।
तुभ्यं चोदकपूर्वां तां पितॄणां तारणाय च ॥२६
वरगोत्रं समुच्चार्य कन्यायाश्चैव पूर्ववत् ।
एषा धर्मार्थकामेषु न त्याज्या स्वीकृता ह्यतः ॥२७
दाता वदेदिमं मन्त्रं कन्या तारयतु स्वयम् ।
अक्षतारोपणं काय मन्त्र उक्तो महर्षिभिः ॥२८
इहापि पूर्ववत्कुर्यादक्षतारोपणं सकृत् ।
यज्ञो मे कन्यकामन्त्रः पशवो मे वरस्य च ॥२९
ईशानकोणतः सूत्रे वेष्टयेत्पञ्चधा तयोः ।
परि त्वेत्यादिभिर्मन्त्रैः कुर्यात्तच्च चतुर्गुणम् ॥३०
रक्षार्थ दक्षिणे हस्ते बध्नीयात्कङ्कणे तयोः ।
विश्वेत्ता सावित्रं [तेतिवै]पुंसः कन्यायास्तद्ब्रवीतथा [?]॥३१

कन्यायै वाससी दद्याद्युवमित्यनया वरः ।
तयोरुभे ते बध्नीयान्नीललोहितमित्यृचा ॥३२

बध्नीयात्कन्यकाकण्ठे सूत्रं मणिसमन्वितम् ।
माङ्गल्यतन्तुनाऽनेन मन्त्रेण स्यात्सदा सती ॥३३

पुण्याहं स्वस्ति वृद्धिं च त्रिस्त्रिर्ब्रूयाद्वरस्य च ।
अनाधृष्टमुभौ मन्त्रावापो ह्यानः प्रजां तथा ॥३४

नमस्कुर्यात्ततो गौरीं सदा मङ्गलदायिनीम् ।
तेन सा निर्मला लोके भवेत्सौभाग्यदायिनी ॥३५

दंपती तु व्रजेयातां होमार्थं चैव वेदिकाम् ।
वरस्य दक्षिणे भागे तां वधूमुपवेशयेत् ॥३६

आघारान्तं ततः कुर्यादुपलेपादि पूर्ववत् ।
सूत्रोक्तविधिना कर्म सर्वं कुर्यात्तु चैव हि ॥३७

अग्न आयूंषि तिस्रोऽत्रत्वमर्यमा प्रजापते ।
हुत्वा त्वाज्याहुतीरेवं सूत्रोक्तं पाणिपीडनम् ॥३८

वरस्त्रिः प्रोक्षयेल्लाजाञ्छूर्पस्थानभिघारयेत् ।
अभिघार्याञ्जलिं तस्याः पूरयित्वाऽभिघारयेत् ॥३९

अञ्जलीन्पूरयेद्धृत्वा लाजान्बध्वा विवाहिके ।
विच्छिन्नवह्निसंधाने पतिर्लाजान्द्विरावपेत् ॥४०

हुत्वा लाजांस्तथा होमं हुत्वा कुर्यात्प्रदक्षिणम् ।
सोदकुम्भस्य चैवाग्नेरश्मानमवरोहयेत् ॥४१

विधिरेष विवाहस्य प्रत्याहुतिप्रदक्षिणम् ।
मन्त्रोऽर्यमणं वरुणं पूषणं लाजहोमके ॥४२

अवशिष्टान्वरो लाजाञ्छूर्पकोणेन चैव हि ।
अभ्यात्मं जुहुयायात्तूष्णीमिति यज्ञविदां मतम् ।।४३
यदि वद्धे शिखे स्यातां कन्यकावरयोरपि ।
प्रत्यृचं च शिखे बद्ध्वा तूष्णीं वरस्य मोचयेत् ।।४४
इष इत्यादिभिर्मन्त्रैरीशान्यां चालयेद्वधूम् ।
गत्वा पदानि सप्ताथ संयोज्य शिरसी च ते ।।४५
कुम्भस्य सलिलं सिञ्चेदुभयोः शिरसोः स्वयम् ।
सौभाग्यजननीं देवीं स्मृत्वा दाक्षायणीं शिवाम् ।।४६
ततः स्विष्टकृदादि स्याद्धोमशेषं समापयेत् ।
अहः शेषं च तिष्ठेतां मौनेनैव तु दंपती ।।४७
ध्रुवं चारुन्धतीं दृष्ट्वा विसृजेतामुभौ वचः ।
पतिपुत्रवती चाऽऽशीस्तयोर्दद्याद्यथोचितम् ।।४८
अनेन विधिनोत्पन्नो विवाहाग्निरिति स्मृतः ।
स एव स्यादजस्राख्य इति यज्ञविदो विदुः ।।४९ ।।४९
दिवा वा यदि वा रात्रौ कन्यादानं विधीयते ।
तदानीमेव होमं तु कुर्याद्वैवाहिकं च हि ।।५०

इति विवाहहोमविधि वर्णनम् ।

वध्वा सह गृहं गच्छेदादायाग्निं तमग्रतः ।
सूत्रोक्तविधिना चेह प्रियामूढां प्रवेशयेत् ॥५१

प्रतिष्ठाप्यानलं कुर्याच्चक्षुष्यन्तं च पूर्ववत् ।
ऋग्भिश्च जुहुयादाज्यमानः प्रजां चतसृभिः ॥५२

समञ्जन्त्वेतया प्राश्य दधि तस्यै प्रयच्छति ।
अनक्ति हृदये तस्या दध्नाऽलाभे घृतं च तत् ॥५३

मन्त्रलोपादि होमान्तं कृत्वा स्विष्टकृदादिकम् ।
हुत्वा व्याहृतिभिश्चात्र पत्नीं वामे समानयेत् ॥५४

नवोढामानयेत्पत्नीं वामं वामं त इत्यृचा ।
वाममद्येत्यृचा चैके ततः पूर्णमसीति च ॥५५

यदि कालवशात्कर्तुं पृथग्घोमद्वयं न चेत् ।
द्वयमप्येककाले वा कर्तव्यं कर्म केचन ॥५६

कुम्भस्य जलसिक्तान्तं कृत्वा सर्वं तदादितः ।
प्रत्यृचं जुहुयादाज्यमानः प्रजां चतसृभिः ॥५७

समञ्जन्त्विति चाऽऽरभ्य सर्वं पूर्ववदाचरेत् ।
स्वस्थानीयवधूं वामे पूर्णमस्यादिकं चरेत् ॥५८

रात्रावहनि वा दानं कन्यायाः स्वीकृतं यदा ।
तदानीमेव होमः स्याद्विवाहस्य च सिद्धये ॥५९

यावत्सप्तपदीमध्ये विवाहो नैव सिध्यति ।
सद्योऽतो होममिच्छन्ति सन्तः सायमुपासनम् ॥६०

विवाहश्चेद्भवेद्रात्रौ सार्धयामद्वयादधः ।
तदैवोपासनं कुर्यात्केचिद्गृह्यविदो विदुः ॥६१

नित्यहोमे तु कालः स्याद्रात्रौ नाडीनवात्मकः ।
द्विगुणः स्याद्विवाहे तु प्रवदन्ति महर्षयः ॥६२

दंपती नियमेनव ब्रह्मचर्यव्रतेन तु ।
वैवाहिकगृहे तौ च निवसेतां चतुर्दिनम् ॥६३

चतुर्थी(र्थ)त्रिदिव(न)स्यान्ते यामे वा चैव दंपती ।
उमामहेश्वरौ नत्वा वंशदानं प्रदापयेत् ॥६४

भोजनं शयनं स्नानं तथैकत्रोपवेशनम् ।
गृहप्रवेशपर्यन्तं दंपत्योर्मुनयो विदुः ॥६५

वध्वा सह वरो गच्छेत्स्वगृहं पञ्चमे दिने ।
गृह्योक्तविधिना चैव देशधर्मेण वाऽपि च ॥६६

नान्दीश्राद्धं द्विजः कुर्यात्स्वस्तिवाचनपूर्वकम् ।
गृहप्रवेशमारभ्य पितर्यपि च जीवति ॥६७

स जीवत्पितृको नान्दीश्राद्धं चेत्कुरुते द्विजः ।
पितुश्चैव पितृणां तु प्रवदन्ति महर्षयः ॥६८

प्रथमोद्वाहपर्यन्तं पुत्रस्यैव क्रियासु च ।
नान्दीश्राद्धं पिता कुर्यादत ऊर्ध्वं सुतः स्वयम् ॥६९

चत्वारो ब्राह्मणा दैवे पित्र्ये चाष्टादश स्मृताः ।
नान्दीश्राद्धं वदन्त्येके मुनयः पञ्च वाऽपि च ॥७०

विवाहे चोपनयने गर्भाधानादिके तथा ।
अन्वाधाने शतं विप्रान्भोजयेद्दक्षिणान्वितान् ॥७१

विवाहोत्सवयज्ञेषु दैवे पित्र्ये च कर्मणि ।
प्रारब्धे सूतकं नास्ति प्रवदन्ति महर्षयः ॥७२

प्रारम्भकर्मणश्चैव क्रियाप्रारम्भकस्य च ।
क्रियावसानपर्यन्तं न तस्याऽऽशौचमिष्यते ॥७३

प्रारम्भो वरणं यज्ञे संकल्पो व्रतसत्रयोः ।
नान्दीश्राद्धं विवाहादौ श्राद्धे पाकपरिक्रिया ॥७४

नान्दीश्राद्धे कृते चैव विवाहे चोत्सवादिषु ।
न कुर्यादुपवासं च छन्दसां वै तपोव्रतम् ॥७५

अपसव्यं स्वधाश्राद्धं नदीस्नानं शवेक्षणम् ।
वर्जयेत्तर्पणं चैव देवकोत्थापनावधि ॥७६

नान्दीश्राद्धे कृते मोहाच्छ्राद्धं प्रत्याब्दिकादिकम् ।
सपिण्डः कुरुते यश्चेदपमृत्युं व्रजेद्ध्रुवम् ॥७७

अलाभे सुमुहूर्तस्य विघ्नं यः कुरुते यदि ।
स्वधया तु विवाहस्य न स पश्येच्छुभं क्वचित् ॥७८

विघ्नमाचरते यस्तु यज्ञस्योद्वाहकस्य च ।
यात्रायाश्चैव धर्मस्य स याति नरकं ध्रुवम् ॥७९

ऊढाया दुहितुश्चान्नं नाद्याद्विप्रः कथंचन ।
अज्ञानाद्यदि भुञ्जीत नरकं प्रतिपद्यते ॥८०

इत्याश्वलायनस्मृतौ विवाहप्रकरणम् ।

॥ षोडशोऽध्यायः ॥

अथ पत्नीकुमारोपवेशनप्रकरणम्।

संस्कार्यः पुरुषो वाऽपि स्त्री वा दक्षिणतो भवेत्।
संस्कारकस्तु सर्वत्र तिष्ठेदुत्तरतः सदा ॥१
धर्मकार्येषु सर्वेषु व्रतोद्यापनशान्तिषु।
वामे स्त्री दक्षिणे कर्ता स्थालीपाके तथैव च ॥२
मार्जने चाभिषेके च कन्यापुत्रविवाहके।
आशीर्वचनकाले च पत्नी स्यादुत्तरे सदा ॥३
विच्छिन्नवह्निसंधाने कन्यादाने वरार्चने।
नवोढाप्रवेशे पत्नी दक्षिणे स्वयमुत्तरे ॥४
आरभ्याऽऽधानकं कर्म यावन्मौञ्जीनिबन्धनम्।
कर्ता स्यादुत्तरे तावत्पत्नी पुत्रस्य दक्षिणे ॥५
पत्नीं विना न तत्कुर्यात्संस्कारं कर्म यच्छिशोः।
पत्न्यां चैव तु जीवन्त्यां विधिरेष उदाहृतः ॥६
इत्याश्वलायनस्मृतौ पत्नीकुमारोपवेशन[प्रकरण]म्।

॥ सप्तदशोऽध्यायः ॥

अथाधिकारिनियमप्रकरणम्।

सुतसंस्कारकर्माणि पिता कुर्यात्सभार्यकः।
तदभावेऽधिकारी च कुर्यादेव स चापि हि ॥१

पिता यस्य मृतश्चेत्स्यादधिकारी पितामहः ।
तदभावे तु वै भ्राता पितृव्यो गोत्रजो गुरुः ॥२

व्रतबन्धे विवाहे च कन्यायाश्चापि व तथा ।
सपत्नीको वाऽपत्नीकः सोऽधिकारी भवेदिह ॥३

संस्कार्यस्य च वै यस्य यदि माता विपद्यते ।
पत्नीं विनेति नियमः सद्भिश्चैवात्र नोच्यते ॥४

गृहस्थो ब्रह्मचारी वा योऽधिकारी स एव हि ।
संस्कुर्यादथ वा (तत्र)ब्राह्मणो ब्रह्मसंभवम् ॥५

इत्याश्वलायनस्मृताधिकारिनियम[प्रकरण]म् ।

॥ अष्टादशोऽध्यायः ॥

अथ नान्दीश्राद्धे पितृप्रकरणम् ।

अथ नान्दीश्राद्धपूर्वककर्माण्याह ।

आधाने पुंसि सीमन्ते जातनामनि निष्क्रमे ।
अन्नप्राशनके चौले तथा चैवोपनायने ॥१

ततश्चैव महानाम्नि तथैव च महाव्रते ।
अथोपनिषद्गोदाने समावर्तनकेषु च ॥२

विवाहे नियतं नान्दीश्राद्धमेतेषु शस्यते ।
प्रवेशं च नवोढायाः स्वस्तिवाचनपूर्वकम् ॥३

अन्यान्यत्र वदन्त्येके नान्दीश्राद्धं महर्षयः ।
यागे च प्रथमे वेदस्वीकारे च महामखे ॥४

मातृवर्गादितः कुर्यात्पितुर्मातामहस्य च ।
नवैते पितरो वृद्धिश्राद्धे सद्भिरुदीरितम् ॥५

कन्यादाने च वृद्धौ च प्रपितामहपूर्वकम् ।
नाम संकीर्तयेद्विद्वांस्तच्चावरोहणं(ण)क्रमात् ॥६

इति नान्दीश्राद्धे पितरः [तृप्रकरणम्] ।

॥ एकोनविंशोऽध्यायः ॥

अथ विवाहहोमोपरिवर्ज्यप्रकरणम् ।

नान्दीश्राद्धे कृते यावद्देवकोत्थापनं भवेत् ।
ब्रह्मयज्ञश्च वै श्राद्धं वेदाध्ययनमेव च ॥१

शवेक्षणं स्वधाकारं श्मश्रुकेशनिकृन्तनम् ।
सीमातिक्रमणं चैव श्राद्धभोजनमेव च ॥२

न कुर्याच्छुभकर्ता च सपिण्डा अपि चैव हि ।
यस्तु वै कुरुते मोहादशुभं स च वै लभेत् ॥३

विवाहे चोपनयने कृते चौले सुतस्य च ।
त्यजेत्पिण्डांस्तिलाञ्छ्राद्धे करकं चाब्दमध्यतः ॥४

मातापित्रोर्मृताहे च गयाश्राद्धे महालये।
दद्यात्पिण्डान्कृतोद्वाहः श्राद्धेष्वन्येषु वर्जयेत् ॥५

नान्दीश्राद्धे कृते विप्रस्तथाचैव तु पैतृके।
प्रेतपिण्डे प्रदत्ते तु नैव कुर्यादुपोषणम् ॥६

इति विवाहहोमोपरिवर्ज्य[प्रकरण]म्।

....

॥ अथ विंशोऽध्यायः ॥

अथ प्रेतकर्मविधिप्रकरणम्

प्रेतकर्मौरसः पुत्रः पित्रोः कुर्याद्यथाविधि ।
तदभावेऽधिकारी स्यात्सपिण्डोवाऽन्यगोत्रजः ॥१

याम्ये चैव तु विप्रस्यः शिरः कृत्वा मृतस्य च।
प्राच्यां वाऽथ दहेदेष विधिः स्याद्बह्वृचस्य तु ॥

दहनादि सपिण्डान्तं कुर्याज्ज्येष्ठोऽनुजैः सह।
ज्येष्ठश्चेत्संनिधौ न स्यात्कुर्यात्तदनुजोऽपि वा ॥३

ईषद्वस्त्रावृतं प्रेतं शिखासूत्रसमन्वितम्।
दहेन्मंत्रविधानेन नैव नग्नं कदाचन ॥४

प्रथमेऽहनि कर्ता स्याद्यो दद्यादग्निमौरसः।
सर्वं कुर्यात्सपिण्डान्तं नान्योऽन्यं द(न्यद)हनं विना ॥५

स्वगोत्रो वाऽन्यगोत्रो वा यदि स्त्री यदि वा पुमान् ।
प्रथमेऽहनि यो दद्यात्स दशाहं समापयेत् ॥६

अपुत्रश्चेन्मृतस्यै(श्चै)वं विधिरुक्तो महर्षयः ।
दाहं पुत्रवतः कुर्यात्पुत्रः स्या(त्रश्चे)त्संनिधौ भवेत् ॥७

पुत्रं विनाऽग्निदोऽन्यश्चेदसगोत्रो यदा भवेत् ।
कुर्याद्दशाहमाशौचं स चापि हि सपिण्डवत् ॥८

पुत्राभावेऽग्निदः कुर्यात्सकलं प्रेतकर्म च ।
तस्मापुत्रवतोऽन्यश्चेद्विना दाहाग्निसंचयम् ॥९

अस्थिसंचयनादर्वाग्ज्येष्ठश्चेदागतः सुतः ।
वासो धृत्वाऽऽदितः कर्म ज्येष्ठः कुर्याद्यथाविधि ॥१०

अस्थिसंचयनादूर्ध्वं ज्येष्ठश्चैवाऽऽतगतोऽपि चेत् ।
कुर्यादग्निप्रदः पुत्रो दशाहान्तं स कर्म च ॥११

संस्कृतस्यानुमन्त्रेण येन केनापि चैव हि ।
संस्कुर्याच्च पुनः प्रेतं तिलाञ्जांजा[ञ्जल्या]दिकं चरेत् ॥१२

नवश्राद्धानि वै पञ्च विषमाहेषु पञ्चसु ।
दशाहाभ्यन्तरे कुर्युर्बह्वृचाश्चैव याजुषाः ॥१३

अतीतानञ्जलीन्पिण्डान्दत्त्वा चैव तदादितः ।
अथ वाऽऽद्याह्निकं सर्वं ज्येष्ठः कुर्याद्यथाविधि ॥१४

क्रियमाणे सुते पित्रोः प्रेतकर्माणि दूरतः ।
दशाहाभ्यन्तरे पुत्रस्तथाऽन्यत्र स्थितो यदि ॥१५

श्रुतस्थाने सुतः कुर्यात्सकलं प्रेतकर्म च ।
षोडशं च सपिण्डं च दहनास्थिक्रियां विना ॥१६

नैव तत्र शवोत्पत्तिर्दर्भग्रन्थिर्विधीयते ।
तस्यामेवाञ्जलिं दद्याद्दशाहान्तं यथाविधि ॥१७

दग्धस्य विधिना चान्तर्दशाहानि कृतानि चेत् ।
प्रेतकर्माण्यथैकस्मिन्कुर्यात्सर्वाणि वै दिने ॥१८

समाप्य तु दशाहान्तं सकलं प्रेतकर्म च ।
अपरेद्युस्ततः कुर्यात्षोडशं च सपिण्डनम् ॥१९

पुत्रः पौत्रः प्रपौत्रः स्त्री भ्राता तज्जःश्च दत्तकः ।
प्रेतकार्येऽधिकारी स्यात्पूर्वाभावेऽथ गोत्रजः ॥२०

कृत्वाऽऽदौ वपनं स्नानं शुद्धाम्बरधरः शुचिः ।
धृत्वा चैवाऽऽदिकं[मं]वासः प्रेतकार्यं समाचरेत् ॥२१

प्रेतकर्म द्विजः कुर्याद्गोत्रनामपुरःसरम् ।
बह्वृचो विधिनाऽनेन तत्तन्मन्त्रेण चैव हि ॥२२

मौञ्जीबन्धनकाले च व्रताचरणकर्मसु ।
यज्ञे च मरणे पित्रोर्गयायां क्षौरमिष्यते ॥२३

सपिण्डमरणे चैव पुत्रजन्मनि वै तथा ।
स्नानं नैमित्तिकं शस्तं प्रवदन्ति महर्षयः ॥२४

सपिण्डमरणे स्नायादुदक्या च प्रसूतिकाम् ।
इत्युक्तो मुनिभिश्चैव सर्ववर्णेष्वयं विधिः ॥२५

कस्यापि मुक्तिः प्रेतत्वाद्वृषोत्सर्गं विना न हि ।
स्त्रीणां चैव वृषोत्सर्गं कुर्यादेकादशेऽहनि ॥२६

वृषोत्सर्गं विना प्रेतः पिशाचत्वान्न मुच्यते ।
पुमांश्चाप्यथ वा नारी विधवा सधवाऽपि वा ॥२७

एकोद्दिष्टविधानेन कुर्याच्छ्राद्धानि षोडश ।
ततोरुद्रगणाख्यानि वस्वाख्यानि तथैव च ॥२८
धर्माख्यं चैव षट्त्रिंशच्छ्राद्धान्येकादशेऽहनि ।
कुर्याद्विधिवदेतानि द्वादशाहे सपिण्डनम् ॥२६
यावन्न क्रियते पित्रोर्दाहादि प्रेतकम च ।
संध्यामात्रं विना कर्म नान्यत्कुर्यात्कदाचन ॥३०
ऊर्ध्वमेतद्दशाहाच्चेत्पितुः स्याद्दहनं यदि ।
दहनाहस्तदारभ्य पुत्राणां दशरात्रकम् ॥३१
विना पुत्रवतोऽन्येषामाशौचं त्रिदिनं भवेत् ।
प्राग्न्यादीनां तु नैव स्यात्कर्तुः स्याद्ग्राहिणोऽपि च ।
पितृत्वं च प्रयातस्य श्रूयते मरणं पितुः ।
श्रवणादिदशाहं स्यादाशौचं मुनयो विदुः ॥३२
सपिण्डीकरणं पित्रोर्भवेत्कालान्तरेऽपि चेत् ।
अतीतान्यपि वै कुर्यान्मासिकानि यथाविधि ॥३४
कालप्राप्तानि चान्यानि कुर्यात्प्रथमवत्सरे ।
न कुयाद्वत्सरादूर्ध्वं प्रवदन्ति महर्षयः ॥३५
प्रपितामहपर्यन्तं प्रेतस्यैव सुतादयः ।
सपिण्डीकरणं कुर्युस्तदूर्ध्वं न हि सर्वथा ॥३६
पितुः सपिण्डनं कुर्यात्त्रिभिः पितामहादिभिः ।
तदेव हि भवेच्छस्तं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥३७
पिता विपद्यते चैव विद्यमाने पितामहे ।
तत्र देयास्त्रयः पिण्डाः प्रपितामहपूर्वकाः ॥३८

पिण्डौ दत्त्वा तु द्वावेव पितुः पितामहस्य च।
ततस्तु तपितुश्चैकं प्रेतस्यैकं विधीयते ॥३९
त्रयाणामपि पिण्डानामेकेनापि सपिण्डने।
पितृत्वमश्नुते प्रेत इति धर्मो व्यवस्थितः ॥४०
पितामहस्तथा वाऽपि विद्यते प्रपितामहः।
तृतीयस्यैव ते देयास्त्रयः पिण्डाः सपिण्डने ॥४१
प्रेतश्च पितरश्चैव विद्यन्तेऽपि त्रयो यदि।
षोडशश्राद्धपर्यन्तं कुर्यात्सर्वं यथाविधि ॥४२
पितॄणां मध्य एकश्चेन्म्रियते चेत्सपिण्डनम् [?]।
सह कुर्यात्तदाऽन्ने(न्ये)न नान्यथा मुनयो विदुः ॥४३
सपिण्डीकरणं न स्याद्यावन्नोपनयादिकम्।
अब्दादूर्ध्वं न दुष्येत केचिदाहुर्मृतुत्रयात् ॥४४
निषेधो मुनिभिः प्रोक्तः सपिण्डानयनं च हि।
चौलोपनयनादौ चेन्नाधिकारः सुतस्य च ॥४५
यथा पितुस्तथा मातुः सपिण्डीकरणे विधिः।
स यथा स्यादपुत्रायाः पत्या सह सपिण्डने ॥४६
पुत्रेषु विद्यमानेषु दूरतः प्रेतसत्क्रियाम्।
असपिण्डः सपिण्डो वा न कुर्याद्दहनं विना ॥४७
जीवत्स्वेव हि पुत्रेषु प्रेतश्राद्धानि यानि च।
स्नेहेन वाऽर्थलाभेन कुरुतेऽन्यो वृथा भवेत् ॥४८
येन केनापि पुत्रेण कृतं चेदौरसं[सो]न चेत्।
सपिण्डीकरणे चैव शस्तं स्यान्मुनयो विदुः ॥४९

पितुः पुत्रेण चैकेन पिण्डसंयोजने कृते।
पुनः संयोजनं तस्य न कुर्याद्दूरगः सुतः ॥५०
येन केन विना पुत्रं प्रेतकर्म कृतं यदि।
पुत्रः कुर्यात्पुनः सर्वं विना दाहास्थिसंचयम् ॥५१
चाण्डालेन हतो विप्रः षडब्देनैव शुध्यति।
यदि तेन शवं स्पृष्टं तदर्धेनैव शुध्यति ॥५२
शवं चैव स्पृशेच्छूद्रो यदि चापि प्रमादतः।
आप्नुयाच्छुद्धिमब्देन वहम[ब्र]ब्दत्रयेण च ॥५३
प्रायश्चित्तं विधायाऽऽदौ दहेत्प्रेतं यथाविधि।
अन्यथा कुरुते यस्तु स च गच्छेदधोगतिम् ॥५४
खट्वोपर्यन्तरिक्षे वा विप्रश्चेन्मृत्युमाप्नुयात्।
तस्याब्दमाचरेदेकं तेन पूतो भवेत्तथा ॥५५
प्रायश्चित्तं विना यस्तु क्रिय[कुरु]ते दहनक्रियाम्।
निष्फलं प्रेतकार्यं स्याद्वदन्त्येवं महर्षयः ॥५६
कर्तुं चेदस्थिसंस्कारं प्रमादान्न हि शक्यते।
अस्थिशुद्धिकरान्मन्त्रान्धृत्वा दर्भानुदीरयेत् ॥५७
दग्धस्य विधिनाऽशीति[स्थीनि] भावयित्वा जले क्षिपेत्।
तिलाञ्जल्यादिकं सर्वं कुर्यात्प्रेतस्यकर्म च ॥५८
साग्निकं सधवां चैव दहेदौपासनाग्निना।
विधुरं विधवां ब्रह्मचारिणं च कुशाग्निना ॥५९
पत्नी वाऽथ पतिर्वा स्यान्मृत्युकाले न संनिधौ।
प्रायश्चित्तेन सद्योऽग्निमुत्पाद्य तेन संदहेत् ॥६०

प्रायश्चित्तविधिर्नोक्तो यत्र स्याद्गृह्यकर्मणि ।
चतुर्गृहीतेनाऽऽज्येन होमव्याहृतिभिश्च हि ॥६१

दर्शमारभ्य शुक्ले स्यान्मृतश्चोपासनाहुतीः ।
चतुश्चतुस्तिलैः सद्यो जुहुयात्तद्दिनावधि ॥६२

कृष्णे मृताहमारभ्य दर्शावधि तदाहुतीः ।
हुत्वा स्यात्पूर्ववत्कृता दहेदौपासनाग्निना ॥६३

निधनं च सहात्मेनं दंपत्योर्गतयोश्च हि ।
वासनाग्निशिलाचित्तिचतुश्चैकेन मन्त्राणम् [?] ॥६४

तिलोदकं तथा पिण्डान्नवश्राद्धं पृथक्पृथक् ।
अस्थिशुद्धिर्वृषोत्सर्ग एक एव भवेद्द्वयोः ॥६५

षोडशं च सपिण्डं च तथा मासानुमासिकम् ।
एकस्मिन्नेव काले तु तयोः कार्यं पृथक्पृथक् ॥६६

भर्त्रा सह मृता नारी सह तेन सपिण्डनम् ।
द्विधा कृत्वा त्रिधा चैकं द्वितीयं च त्रिधा तथा ॥६७

भागांस्त्रीन्प्रथमे पिण्डे पितॄणां सह योजयेत् ।
संयोजयेत्तथा भागान्मातृपिण्डैः सहान्तरान् ॥६८

सपिण्डीकरणादूर्ध्वं क्रमात्पित्रादयस्त्रयः ।
मात्रादयस्तथा तिस्रः श्राद्धकर्मसु चैव हि ॥६९

सहानुमृतयोः पित्रोः श्राद्धे चैव क्षयाहके ।
शाकपाकादिकं चान्नं तयोः कुर्यात्पृथक्पृथक् ॥७०

यदि कर्तुं न शक्येत कालातीतभयादपि ।
अन्नपात्रं पृथक्कुर्यादिति वेदविदो विदुः ॥७१

एकमेव भवेदत्र प्रायश्चित्तं तिलोदकम्।
एकस्मिन्नेव काले तु द्विजः स्तुतिप्रदक्षिणम् ॥७२
विश्वदेवादिकं सर्वमर्चयन्तु पृथक्पृथक्।
पितुरादौ ततो मातुः कुर्यात्संकल्पपूर्वकम् ॥७३
अमा चाप्यष्टकापे(प)क्षमनुक्रान्तियुगादयः।
वैधृतिश्च व्यतीपातः श्राद्धकालाः प्रकीर्तिताः ॥७४
गजच्छायोपरागादि श्रोत्रियागमनं च हि।
नवधान्यफलोत्पत्तिरन्यश्चालभ्ययोगता ॥७५
नैमित्तिका इमे प्रोक्ताः श्राद्धकाला महर्षिभिः।
शक्तितः कुरुते श्राद्धं स याति परमां गतिम् ॥७६
महानदीषु सर्वासु पुण्यतीर्थासु (र्थेषु) चैव हि।
श्राद्धं विधीयते तच्च नैमित्तिकमुदाहृतम् ॥७७
पुत्रवर्गादिकामेष्टिस्तत्तत्काले विधीयते।
पञ्चम्यां प्रोष्ठपद्यादि वर्षर्तौ चैव वार्षिकम् ॥७८
नित्यं नैमित्तिकं काम्यं यत्र कामप्रचोदितम्।
सूतके मृतके चैव नैव कुर्यात्कथंचन ॥७९
सूतकं मृतकं चैव पुत्रादीनां च संनिधौ।
त्रिदिनं पक्षिणी चाथ सद्य इत्यनुवर्तते ॥८०
स्मृतितस्तु न जानीयादितरेषां महर्षिणाम्।
दशाहं तावदाशौचं सापिण्ड्यमनुवर्तते ॥८१
भवेत्तदूर्ध्वमेकाहं तत्पश्चात्स्नानतः शुचिः।
पित्रादूर्ध्वयश्चैवं तथा तत्पूर्वजाश्रयः ॥८२

सप्तमः स्यात्स्वयं चैव तत्सापिड्यं बुधैः स्मृतम्।
सापिण्ड्यं चो(सो)दकं चैव सगोत्रं तच्च वै क्रमात् ॥८३
एकैकं सप्तकं चैकं सापिण्ड्यकमुदाहृतम् ॥८४
सपिण्डानां तथाऽशौचं संनिधौ स्याद्यथोदितम्।
दूरतस्थाद्विजानीयाद्देशकालान्तरादपि ॥८५
मासत्रये त्रिरात्रं स्यात्षण्मासं पक्षिणी भवेत्।
अहस्तु नवमादर्वागूर्ध्वं स्नानेन शुध्यति ॥८६
पर्वतश्च (श्य) महानद्या व्यवधानं भवेद्यदि।
त्रिंशद्योजनदूरं वा सद्यः स्नानेन शुध्यति ॥८७
यत्र वाऽपि श्रुतं पित्रोर्मरणं दूरतोऽथ वा।
भवेद्दशाहमाशौचं पुत्राणामेव निश्चितम् ॥८८
संनिधौ सोदकाशौचं भवेन्न स्यादसंनिधौ।
अतश्चानुपनीतस्य मृत (ता) शौचं न हि कचित् ॥८९
दीक्षितश्चा (स्या)ऽऽहिताग्नि(ग्ने)श्च स्वाध्यायनिरतस्य च।
वृतस्याऽऽमिन्त्रतस्येह नाशौचं विद्यते कचित् ॥९०
संप्रक्षालितपादस्य श्राद्धे विप्रस्य चैव हि।
गृहानुव्रजपर्यन्तं न तस्याशौचमिष्यति(ते) ॥९१
बन्धं ग (त) तस्य विप्रस्य नित्यशौच (र) परस्य (द) च।
सदा चैवाऽत्मनिष्ठस्य नाशौचं विद्यते कचित् ॥९२

इत्याश्वलायनस्मृतौ प्रेतकर्मविधिप्रकरणम्।

॥ एकविंशोऽध्यायः ॥

अथ लोके निन्द्यप्रकरणम्।

क्रियाहीनस्य मूर्खस्य पराधीनस्य नित्यशः।
नीचसेवारतस्यैतस्त (वं स) दाऽशौचं तदोच्यते ॥१

सदाचारपरिभ्रष्टो विप्रस्यै (श्चै, व भवेद्यदि।
कर्मभ्रष्टः स विज्ञेयो निन्द्यकर्मरतः सदा ॥२

माहिषेयश्च वैकुण्ठो वृषलेयश्च गोलकः।
निन्द्याश्च ते हि लोके स्युः कथं जातीस्तदो(तिरथो)च्यते ॥३

महिषी सोच्यते भार्या भगेनार्जति या धनम्।
तस्यां यो जायते पुत्रो माहिषेयः सुतः स्मृतः ॥४

रजस्वला च या कन्या यदि स्यादविवाहिता।
वृषली वार्षलेयः स्याज्जातस्तस्यां स्य (स) चैव हि ॥५

विवाहितामसंयोगां मोहाच्चेदुद्वहेद् द्विजः।
भूयन्तीमुद्व्रतीं चाभिगोमयेनानुलेपयेत् (?) ॥६

सूत्रमशंवरादीनि परिहृत्याभिषेचयेत्।
पल्लवैः पञ्चभिर्गव्यैः पावमानीभिरेव च (?) ॥७

प्रायश्चित्तं विधातव्यं कूश्मा[ष्मा]ण्डं होममाचरेत्।
पुनस्तामुद्वहेत्प्रोक्तां विधिवत्पूर्वजः पतिः ॥८

संभोगात्पूर्व एव स्यादुक्तोऽयं मुनिभिर्विधिः।
व्रात्यस्तोमं जपेदन्यः प्रायश्चित्तपुरःसरम् ॥६

ऊर्ध्वं चेत्पतिसंयोगो जायते तां परित्यजेत् ।
संतानश्चेद्भवेत्तस्यां निन्द्य स्यात्पतितः पतिः ॥
अज्ञातश्च द्विजो यस्तु विधवामुद्वहेद्यदि ।
परित्यज्य च वै तां च प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥११
अब्दमेकं विधायाऽदाववकीर्ण[र्णि] व्रतं चरेत् ।
पुत्रश्चेज्जायते तस्यामेको गोलक उच्यते ॥१२
विधवायाः सुतस्यं[श्चै]व गोलकः कुण्ड इत्यथ ।
त्रयश्चैव हि निन्द्याः स्युः सर्वधर्मवहिष्कृताः ॥१३
संस्कार्य[र्यौ]विधित्रचोक्तं[क्तौ] मुनिभिः कुण्डगोलकौ ।
युगान्तरे समर्ध [धर्म] स्यात्कलौ निन्द्य इतिस्मृतः ॥१४
परिव(वि)त्त्यां सुतः कुण्डो व्यभिचारसमुद्भवः ।
गोलको विधवां च निषिद्धः स्यात्कलौ स्मृतः ॥१५
वार्पलेयश्च वै कुण्डो गोलकः शूद्रयोनिजः ।
तज्जश्चापि हि निन्द्यः स्युर्माहिषेयश्च विप्रजः ॥१६
एभिः सह वसेदेषां याजनं कुरुतेऽथ वा ।
वित्तमेषां द्विजो यस्तु भुङ्क्ते सोऽपि हि तत्समः ॥१७
एतेषां याजनं यस्तु ब्राह्मणः कुरुते यदि ।
स याति नरकं घोरं यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥१८
अद्विजानां चाध्ययनं याजनं च प्रतिग्रहम् ।
ब्राह्मणो नैव गृह्णीयादिति प्राहुर्मुनीश्वराः ॥१९

इति [आश्वलायनस्मृतौ]लोके निन्द्यप्रकरणम् ।

॥ द्वाविंशोऽध्यायः ॥

अथ वर्णधर्मप्रकरणम्।

सर्वेषां चैव वर्णानामुत्तमो ब्राह्मणो यतः।
क्षेत्रस्य(क्षत्त्रस्तु) पालयेद्विप्रं विप्राज्ञाप्रतिपालकः ॥१
सेवां चैव तु विप्रस्य शूद्रः कुर्याद्यथोदितम।
सर्वेषां चापि वै मान्यो वेदविद् द्विज एव हि ॥२
यजनादीनि कर्माणि कुर्यादहरहर्द्विजः।
धर्मोऽयं द्विजवर्यस्य परमानन्ददायकः ॥३
रणे धीरो भवेत्क्षत्त्री(त्त्रो)जयाद्राज्यं च वैरिणः।
पालयेद् ब्राह्मणान्सम्यक्परं तेनैव जेष्यति ॥४
शूद्रः कुर्याद् द्विजस्यैव सेवामेव कृषिं तथा।
सुखं तेन लभेन्नूनं प्रवदन्ति महर्षयः ॥५
ब्राह्मणः क्षत्त्रियो वाऽपि स्वधर्मेणानुवर्तयेत्।
नाऽऽचरेत्परधर्मं च धर्मनाशाय चाऽऽत्मनः ॥६
स्नानेन च बहिः शुद्धिरात्मज्ञानेन चान्तरा।
सत्कर्मणा द्विजः शुद्धः सर्वकर्मसु चैव हि ॥७
स्वधर्मनियतो विप्रः कुरुते पातकं यदि।
स्वधर्मेणैव शुद्धेन(ध्येत) नान्यथा शुचितामियात् ॥८
न स्पृशन्तीह पापानि ब्राह्मणं वेदपारगम्।
कदाचित्कुरुते मोहात्पद्मपत्रे यथा जलम् ॥९

अशुचिं वै स्पृशेत्स्नातः कर्मकाले क्वचिद् द्विजः।
प्रक्षालिताङ्घ्रिराचम्य कर्म कर्तुमथार्हति ॥१०

जृम्भकारविकारः स्यात्क्षुत्वाऽधोवातनिर्मितः।
श्लेष्मोत्सारो भवेत्कर्मकाले चाभ्यज्य शुध्यति (!) ॥११

न च तस्या(स्मा)दधो वायुः कर्मकाले द्विजस्य यत्।
कृत्वा शौचं द्विराचम्य शिष्टं कर्म समापयेत् ॥१२

उदक्यां सूतिकां चैव पतितं शवमन्त्यजम्।
श्वकाकरासभान्स्पृष्ट्वा सवासा जलमाविशेत् ॥१३

तत्स्पृष्टिनः स्पृशेद्यस्तु स्नानं तस्य विधीयते।
तदूर्ध्वं तु समाचम्य व्यवहारे शुचिः स्मृतः ॥१४

उच्छिष्टस्पर्शनं चेत्स्यादश्नतो याजकस्य च।
अन्नं पात्रस्थमश्नीयान्नान्यं दद्यात्कथंचन ॥१५

कुरुते व्रतभङ्गं यो द्विजश्चैत्र विशेषतः।
स गच्छेन्नरकं चाऽऽशु प्रवदन्ति महर्षयः ॥१६

वेदविद् द्विजहस्तेन सेवां(वा)संगृह्य(ह्य,ते यदि।
न तस्य वर्धते धर्मः श्रीरायुः क्षीयते ध्रुवम् ॥१७

यस्य कस्य नरो यस्तु व्रते निष्ठुरभाषणम्।
द्विजस्येह विशेषं च स च गच्छेदधोगतिम् ॥१८

कुरुते योऽपमानं च ब्राह्मणस्य विशेषतः।
तस्याऽऽयुः क्षीयते नूनमायुर्लक्ष्मीश्च संततिः ॥१९

उच्चालयोपविष्टस्य मा(ष्टः स्यान्मा)न्यानां पुरतो यदि।
गच्छेत्स विपदं नूनमिह चामुत्र चैव हि ॥२०

परदेवार्चको विप्रस्तदधीनो भवेद्यदि ।
मासत्रयं तदन्नाशी जीवच्छूद्रत्वमाप्नुयात् ॥२१
यश्च कर्मपरित्यागी पराधीनस्तथैव च ।
अधीतोऽपि द्विजश्चैव स च शूद्रसमो भवेत् ॥२२
अनधीत्य द्विजो वेदानन्यत्र कुरुते श्रमम् ।
स जीवन्नेव शूद्रत्वमाशु गच्छति सान्वयः ॥२३
संतुष्टो येन केनाह(पि)सदाचारपरायणः ।
पराधीनो द्विजो न स्यात्स तरेद्भवसागरम् ॥२४

इत्याश्वलायनधर्मशास्त्रे वर्णधर्मप्रकरणम् ।

॥ त्रिविंशोऽध्यायः ॥

अथ श्राद्धप्रकरणम् ।

अथ चैव द्विजः कुर्याच्छ्राद्धं पित्रोर्मृतेऽहनि ।
तत्पार्वणविधानेन पितृयज्ञः स उच्यते ॥१
होमं कृत्वाऽथ पूर्वेद्युः सायं विप्रान्निमन्त्रयेत् ।
प्रातश्चेत्तान्परेद्युर्वा श्राद्धाहे वेदपारगान् ॥२
प्रातरौपासनाग्नेस्तु श्राद्धपाकार्थमुल्मुकम् ।
नीत्वाऽन्नं सकलं कृत्वा पुनः संमीलयेदुभौ ॥३
ततो म[मा]ध्याह्निकं स्नानं कृत्वा संध्यामुपास्य च ।
निमन्त्रितान्समाहूय क्रमाद्देवपितन्द्वि [तृद्वि]जान् ॥४

प्राणानायम्य संकल्प्य श्राद्धार्थमनुवेदयेत्।
कुशाक्षततिलैर्युक्तं जलपात्रे प्रपूर्य च ॥५
आत्मनश्चैव शुद्ध्यर्थं द्रव्यस्य गृहशुद्धये।
द्विजैः सह पठेत्सूक्तं प्रायश्चित्तार्थमेव हि ॥६
नतं सूक्तं शुचीवोऽग्निः शुचिव्रततमश्च हि।
उदग्र इत्यथैतोनु त्रयो मन्त्राः क्रमेण तु ॥७
केचिद्यज्ञविदो ज्ञात्वा सूक्तानि कथयन्ति हि।
पुरुषं चास्य वामस्य ममाग्ने वर्च इत्यथ ॥८
सौम्यं च वैष्णवं रुद्रं पावमान्यमथापि वा।
ऋग्भिश्च पावमानीभिर्जलं चैवाभिमन्त्रयेत्॥९
श्राद्धोपयोगिकं द्रव्यमपक्वं पक्वमेव वा।
सर्वं चैव स्मरेद्वि[रन्वि]ष्णुं जलेन प्रोक्षयेच्चरुम्॥१०
ततः संस्तूय तान्विप्रान्समस्तेतिपठन्नयेत्।
पुरतश्चार्पयेत्तेषां हिरण्यं सकुशं च हि ॥११
लब्धा[ब्ध्वाऽऽ]ज्ञामपसव्येन श्राद्धं कर्तुं पितुर्मम।
आचम्यासून्नियम्याथ दद्यात्संकल्प्य वै क्षणम्॥१२
देवानां क्षालयेत्पादौ मण्डले चतुरस्रके।
पितॄणां वर्तुलं[ले]चैव प्राङ्गणे रविदीपके ॥१३
ईशान्यां त्वाचमेत्कर्ता देवाः प्राच्यामथोत्तरे।
पितरश्च पवित्राणि स्वस्वस्थाने त्यजेदथ ॥१४
आचम्य गृहमागत्य ब्राह्मणानुपवेशयेत्।
प्राङ्मुखौ द्वा उदक्संस्थौ प्राक्संस्थांस्त्रीनुदङ्मुखान्॥१५

निरुध्य प्रकिरेद्वायुं तिलान्निर्ऋ तिकोणतः।
पठन्नपहृतामन्त्रमसव्येन चाष्टसु ॥१६

पितॄणां पुरतः सिञ्चेज्जलं पठन्नुदीरताम्।
सव्येन पुरतो देवे गायत्र्या चैवमेव हि ॥१७

श्राद्धकाले गयां ध्यात्वा ध्यात्वा देवं गदाधरम्।
वस्वादींश्च पितॄन्ध्यात्वा ततः श्राद्धं समाचरेत् ॥१८

देवानामासनं दद्यात्क्षणे चाऽऽवाहयेदथ।
कुशाग्रैरसि देवानां विश्वे देवास इत्यृचा ॥१९

विश्वे देवाः सकृन्मन्त्रमुच्चार्य प्रोक्षयेद्भुवम्।
अर्घ्यार्थं चाऽऽसादयेद् द्वे पात्रे दैवे कुशान्विते ॥२०

आगच्छन्तु महाभागा विश्वे देवा महाबलाः।
ये चात्र विहिताः श्राद्धे सावधाना भवन्तु ते ॥२१

पूर्वाग्रैः ग्र')दैविके पात्रे दक्षिणाग्रं तु पैतृके(कम्)।
अधश्चोपरि पात्राणां कुशान्दैवे च पैतृके ॥२२
गायत्र्या प्रोक्षयेत्पात्रे कृत्वा तान्निक्षिपेद्यवान् ॥२३

यवोऽसि धान्यराजो वा वारुणो मधुसंयुतः।
निर्णोदः सर्वपापानां पवित्रमृषिभिः स्मृतम् ॥२४

गन्धाक्षतकुशांश्चैव क्षिपेदर्घ्यं निवेदयेत्।
या दिव्या इति मन्त्रेण हस्ते हस्तं पिधापयेत् ॥२५

निदध्यादर्घ्यपात्रेषु देवानामभिसंमुखे।
पितॄणामर्घ्यपात्राणि तानि वै पै(पि)तृसंमुखे ॥२६

देवार्चा दक्षिणादि स्यात्पादजान्वंसमूर्धनि ।
शिरोंसजानुपादेषु वामाङ्गादिषु पैतृके ॥२७

अर्चतानेन मन्त्रेण गन्धदिभिरथार्चयेत् ।
युवासुवासामन्त्रेण दद्यादाच्छादनं ततः ॥२८

यथोक्तविधिना देवान्समभ्यर्च्य तदाज्ञया ।
पितॄणामर्चनं कुर्यादपसव्येन चैव हि ॥२९

आसनं च क्षणं दत्त्वा पितॄनावाहयेदथ ।
उसन्तस्त्वेति मन्त्रेण प्रति पितरमिष्यथ(ते) ॥३०

आयन्तु न इमं मन्त्रमुच्चरेत्सकृदेव हि ।
सव्येन प्रोक्ष्य गायत्र्या पात्रान्यु[ण्यु]त्तानि कारयेत् ॥३१

क्षिप्त्वा तिलानपः पूर्य शं नो देवीं समुच्चरेत् ।
पुनस्तेषु च पात्रेषु तिलोऽसीत्यावपेत्तिलान् ॥३२

गन्धपुष्पकुशादीनि क्षिप्त्वा चैव तु पूववत् ।
स्वधाऽर्घ्य इति ब्रूयात्त्रिः सव्येन तु निवेदयेत् ॥३३

सव्यं कृत्वा गृहीतेन पाणिना दक्षिणेन तु ।
दद्यात्पितरिदं तेऽर्घ्यं या दिव्यामन्त्रमुच्चरेत् ॥३४

एवं पितामहे चैव तथैव प्रपितामहे ।
दत्त्वाऽर्घ्यं सलिलं दद्यात्पुनस्त्रिषु करेषु च ॥३५

पात्रद्वयं[य]कृतं तोयं पितृपात्रे प्रसिच्य च ।
पात्रस्थं पुत्रकामी चेन्मुखं तद[तेना]नुलेपयेत् ॥३६

पितृभ्यः स्थानमसीति न्युब्जं वोत्तानमेव वा ।
तृतीयं पिहितं कुर्यादुत्तानोपरि भाजनम् ॥३७

स्थापितं प्रथमं पात्रं तत्स्थानं न हि चालयेत्।
जलसेचनपर्यन्तं पिण्डदानं पुनश्च हि ॥३८

पितृपाणिष्वपो दद्यादपसव्येन वै ततः।
नमो व इति मन्त्रेण पितॄंश्चैवार्चयेत्तिलैः ॥३९

गन्धादिभिः समभ्यर्च्य पितृपूजां समापयेत्।
मण्डलानि समानानि कारयेद्देवपूर्वकम् ॥४०

द्वे तु चतुरस्रे तु ततो वृत्तानि पैतृके।
प्रमाणं मण्डलस्योक्तं यावत्पात्रमितं भवेत् ॥४१

अन्तर्धाय कुशांस्तेषु प्रक्षिपेच्च यवांस्तिलान्।
पात्राण्यासादयेत्तेषु हेमरौप्यमयानि च ॥४२

तदभावे तु पर्णानि कदल्यानि शुभानि च।
परिस्तरेत्कुशाद्यैश्च पात्राणि पितृपूर्वकम् ॥४३

पितृयज्ञचरोरन्नमादायाक्तं घृतेन तु।
अग्नौ करिष्य इत्येतान्पृष्ट्वोक्तः क्रियतामिति ॥४४

न भवेत्पितृयज्ञश्चेद्गृह्याग्नौ पचनं भवेत्।
अग्नौकरणहोमं तु कुर्यादौपासनानले ॥४५

गृह्याग्नौ पचनं पिण्डं पितृयज्ञो न चैव हि।
अग्नौकरणं गृह्याग्नौ न कुर्यादिति केचन ॥४६

कालद्वयेऽपि कुरुते नित्यहोमं द्विजो यदि।
स चाग्नौकरणं कुर्यात्प्रातर्होमो विधीयते ॥४७

गृह्याग्निर्यस्य चेन्न स्यात्तस्याग्नौकरणं कथम्।
श्राद्धार्थमन्नमादाय जुहुयात्पितृपाणिषु ॥४८

संगृह्याऽऽहुतिमेकां च घृताभ्यक्तां विगृह्य च।
सोमायेति तु मन्त्राभ्यां जुहुयात्कुशपाणिना ॥४६
स्रुवेण चाऽऽज्यमादाय तदाभावेऽथ वा कुशैः।
पितॄणामेव पात्राणि तूष्णीमेवाभिघारयेत् ॥५०
अन्नं पाणिहुतं यच्च निदध्यात्तत्स भाजने।
गत्वाऽन्यत्र समाचम्य पुनश्चोपविशेदथ ॥५१
देवपात्रादितश्चाऽऽज्यं सव्येनैवाभिघारयेत्।
मूर्धानमिति मन्त्रेण सर्वपात्राणि चैव हि ॥५२
आमास्वित्यादिकान्मन्त्रान्स्वयमेव जपन्न हि [पेदथ]।
पत्नी चाप्यथ वा पुत्रः शिष्यो वा परिवेषयेत् ॥५३
अन्नं च पायसं भक्ष्यमाज्यं च व्यञ्जनादिकम्।
दद्यादेवाऽऽदितः सर्वं सूपमन्ते च पैतृके ॥५४
पात्रस्थं प्रोक्षयेदन्नं गायत्र्या चाभिमन्त्र्य च।
पाणिभ्यां भाजनं धृत्वा पृथ्वी ते पात्रमुच्चरेत् ॥५५
इदं विष्णुरनेनान्ने द्विजाङ्गुष्ठं निवेद[श]येत्।
स्वहादितः समुच्चार्य गयायां दत्तमस्त्विति ॥५६
ये देवास इमं मन्त्रमुच्चार्याथ च पैतृके।
संप्रोक्ष्य पूर्ववच्चान्नं प्राचीनावीत्यतः परम् ॥५७
परिविष्टेषु चान्नेषु हुतशेषं निधाय च।
दद्यादन्नं पितृभ्योऽपि पूर्ववत्पितृनामभिः ॥५८
ये चेहेति च वै मन्त्रं समुच्चार्य ततः परम्।
देवांस्तुत्वा पितॄंश्चैव ब्रह्मनिष्ठान्मुनीश्वरान् ॥५९

परिवेषे च[षेचन]पर्यन्तं कारयित्वा यथाविधि।
स्मृत्वा हरिहरौ चैव पितॄणां मुक्तिहेतवे॥
देवान्पितॄन्समुद्दिश्य क्रियमाणं हि कर्म यत्।
पितॄणां मुक्तये सर्वं ब्रह्मणे विनिवेदयेत्॥६०
न्यूनं चैवातिरिक्तं च मन्त्रादीनां भवेद्यदि।
तद्दोषपरिहारार्थं गायत्रीं समुदीरयेत्॥६१
ततश्चैवापसव्येन मधु वाता जपेदथ।
आपोशनार्थमुदकं पितृपूर्वं निवेदयेत्॥६२
ईशानादिपदं स्तुत्वा तिष्ठन्नुदङ्मुखश्च हि।
दैवे पित्र्ये समुच्चार्य तत्सच्चामृतमस्त्विति॥६३
निनयेत्सलिलं चैव द्विजानां पुरतो जलम्।
प्रीयतामिति मन्त्रेण पितृरूपी जनार्दनः॥६४
अमृतोपस्तरणमसीत्युक्त्वा मन्त्रं पिबेज्जलम्।
प्राणाहुतिं च गृह्णीयात्क्रमान्मन्त्रैश्च पञ्चभिः॥६५
नासदासीति सूक्तानि भुञ्जानाञ्छ्रावयेद्द्विजान्।
कृणुष्वेत्यादिसूक्तानि रक्षोघ्नानि च पञ्च वै॥६६
अग्निमीळेऽनुवाकश्च पितृस्तुतिमुदीरताम्।
पवित्राणि च सूक्तानि यावद्ब्राह्मणभोजनम्॥६७
इच्छातृप्तेषु विप्रेषु गायत्रीं समुदीरयेत्।
तृप्ताः स्थ इति तान्पृष्ट्वा ह्यपसव्येन पैतृके॥६८
मध्वक्षन्निति मन्त्रं वै मधुसंपन्नमित्यथ।
पृथग्भुक्तवतो विप्रानन्नं पिण्डार्थमुद्धरेत्॥६९

तान्पृच्छेदन्न[थ] संपन्नं शेषं किं क्रियतामिति।
लब्ध्वा चैषामनुज्ञां च सहेष्टैर्भुञ्ज[ज्य]तामिति ॥७०
उच्छिष्टपुरतो भूमौ जलदर्भा स्तिलान्क्षिपेत्।
ये अग्निदग्धामन्त्रेण सर्वान्नं किंचिदुत्क्षिपेत् ॥७१
उत्तराचमनात्पूर्वं पिण्डदानं विधीयते।
ऊर्ध्वं वा केचिदिच्छन्ति तच्च संकल्पपूर्वकम् ॥७२
आग्नेयप्रवणे रेखां लिखेदपहता इति।
तामभ्युक्ष्य जलेनाथ कुशानास्तीर्य तत्र तु ॥७३
अपस्तत्रापसव्येन शुन्धतामिति सेचयेत्।
तत्र पिण्डत्रयं दद्याद्ये च त्वा पितृपूर्वकम् ॥७४
अत्रेति चानुमन्त्र्याथ यथोव[थावद्व]र्तयेदुदक्।
आप्रदक्षिणमावर्त्य कुर्याद्वायुनिरोधनम् ॥७५
पुनश्चाऽऽवर्तयेत्तद्वदमी मदन्त चैव हि।
भक्षयेच्च चरोः शेषमाघ्रायेदिति केचन ॥७६
उपवीती समाचम्य प्राचीनावीत्यतः परम्।
पिण्डोपरि जलं सिञ्चेच्छुन्धन्तामिति पूर्ववत् ॥७७
अभ्यङ्क्ष्वेति च वै तैलं दद्यादङ्क्ष्वेति चाञ्जनम्।
नामसंबन्धगोत्रादि समुच्चार्य यथाक्रमम् ॥७८
एतद्व इति मन्त्रेण प्रतिपिण्डं वरं शुभम्।
सव्येन चार्चयेत्पिण्डान्गंधपुष्पाक्षतादिभिः ॥७९
धूपं दीपं च नैवेद्यं ताम्बूलं चैव दक्षिणाम्।
दत्त्वा तिष्ठन्नुपस्तूयात्प्राचीनावीतिना ततः ॥८०

नमो व इति मन्त्रो वै मनश्चैव पठेदिति ।
मनोन्विति त्रिभिर्मन्त्रैः किंचित्पिण्डान्प्रवाहयेत् ॥८१
परेतनेति मन्त्रं वै जपेत्पिण्डान्तिके ततः ।
औपासनान्तिके गत्वा जपेदग्नेतमित्यृचम् ॥८२
पिण्डं तं प्राशयेत्पत्नीं पुत्रार्थी मध्यमं हि चेत् ।
आधत्तेति च मन्त्रेण धत्ते गर्भं कुमारकम् ॥८३
नो चेदतिप्रणीतेऽग्नावप्सु वा तान्क्षिपेदथ ।
पिण्डप्राशनपक्षे तु विशेषः कथ्यतेऽधुना ॥८४
तावन्न प्राशयेत्पिण्डं न हि श्राद्धविसर्जनम् ।
पिण्डप्रक्षेपणं चाग्नावप्सु चापि तथैव हि ॥८५
पिण्डदानं च वै श्राद्धे यत्र कुत्रापि वा भवेत् ।
गयायां च कृतं मत्वा ह्यात्मनेति निवेदयेत् ॥८६
प्रक्षालितकरान्विप्रानाचान्तानुपवेशयेत् ।
जलदर्भाक्षतान्दत्त्वा तथैव पैतृके तिलान् ॥८७
तत्पाणिष्वक्षतान्दत्त्वा ततो विप्राशिषो भवेत् ।
स्वस्तीत्युक्त्वा मया दत्तं श्राद्धमक्षय्यमस्त्विति ॥८८
दक्षिणां च ततो दद्याद्यथाविभवसारतः ।
दक्षिणारहितं यच्च तच्छ्राद्धं निष्फलं भवेत् ॥८९
चालयित्वा तु पात्राणि स्वस्तीत्युक्त्वाऽक्षतांस्तिलान् ।
तत्तत्स्थाने क्षिपेदेषु प्रकिरेदन्नमप्यथ ॥९०
असंस्कृतेति वै पित्र्ये दैवे चासोमपा इति ।
दक्षिणां च ततो दत्त्वा पितृसंतुष्टिहेतवे ॥९१

विसृजेत्पितृपात्रस्थं पिण्डानां पुरतो जलम् ।
स्वधोच्यतामनेनैव ततः पिण्डान्समुच्चरेत् ॥९२
वाजे वाजेऽथ मन्त्रेण कुर्याच्छ्राद्धविसर्जनम् ।
सव्यमंसं पितॄणां च देवानां दक्षिणं स्पृशेत् ॥९३
पठेदुच्चैरिमं मन्त्रमामा वाजस्य चैव हि ।
प्रदक्षिणत्रयं कुर्वन्भुञ्जतः पितृसेवितान् ॥९४
जलमर्चनपात्रस्थान्विसृजेदक्षतादिकान् ।
पुरतस्तेन पुत्रः स्युर्याति ब्रह्मपदं च हि ॥९५
ब्रह्मत्वं च प्रयातेभ्यो गृह्णीयादाशिषः शुभाः ।
भवत्प्रसादतो भूयाद्धनधान्यादिकं मम ॥९६
दातारो नोऽभिवर्धन्तां वेदाः संततिरेव नः ।
श्रद्धा च नो मा व्यगमद् बहु धे(दे)यं च नोऽस्त्विवति ॥९७
अन्नं च नो बहु भवेदतिथींश्च लभेमहि ।
याचितारश्च नः सन्तु मा च याचिष्म कंचन ॥९८
ततो विप्रास्तथैवेति प्रतिवचनमादरात् ।
वः पदं निर्दिशेयुस्ते ब्राह्मणाश्चैव नः पदे ॥९९
स्वादुषं सद इत्युक्त्वा मन्त्रानुच्चैः पठेदथ ।
दक्षिणाभिमुखस्तिष्ठेद्विप्राणां पुरतश्च हि ॥१००
इहैवेति पठेन्मन्त्रं भुक्तवद्भिर्द्विजैः सह ।
संतुष्टा आशिषो दद्युर्भुक्तिमुक्तिप्रदाः शुभाः ॥१०१
आयुः प्रजां धनं विद्यां स्वर्गं मोक्षं सुखानि च ।
प्रयच्छन्तु तथा राज्यं प्रीता नृणां पितामहाः ॥१०२

तेभ्यश्चैवाऽऽशिषो लब्ध्वा नमस्कुर्याद्द्विजांस्तथा ।
अभ्यज्याऽऽज्य द्विजानां च पादान्प्रक्षालयेत्क्रमात् ॥१०३
अद्य मे सफलं जन्म भवत्पादाब्जवन्दनात् ।
अद्य मे वंशजाः सर्वे याता वोऽनुग्रहाद्दिवम् ॥१०४
ताम्बूलं च ततो दद्याद्यथाविभवसारतः ।
कृताञ्जलिपुटो भूत्वा प्रार्थयेत्ताननेन च ॥१०५
पत्रशाकादिदानेन क्लेशिता यूयमीदृशाः ।
तत्क्लेशजातं चित्तात्तु विस्मृत्य क्षन्तुमर्हथ ॥१०६
वसिष्ठसदृशा यूयं सूर्यपर्वसमा तिथिः ।
आसनादि नमस्कारो भवत्सत्कार एव हि ॥१०७
यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपोयज्ञक्रियादिषु ।
न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो वन्दे तमच्युतम् ॥१०८
मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं द्विजोत्तमाः ।
श्राद्धं भवति संपूर्णं प्रसादाद्भवतां मम ॥१०९
अनेन पितृयज्ञेन प्रीयतां भगवानिह ।
मया भक्त्या कृतं सर्वं तत्सद्ब्रह्मार्पणं भवेत् ॥११०
वसिष्ठासस्ततो देवा वसिष्ठश्च जपेदिमौ ।
पितृस्तुतिकरां गाथामिदं पितृभ्य एव च ॥१११
मन्त्राञ्छृण्वत(न्त) इत्येतान्संतुष्टाः पितरो गृहे ।
दत्त्वाऽभीष्टफलं कर्तुं (र्तुः) प्रयान्तीदमनुत्तमम् ॥११२
अनेन विधिना चैव यः श्राद्धं कुरुते द्विजः ।
भुक्त्वेह सकलान्कामान्सोऽपि सायुज्यमाप्नुयात् ॥११३

इत्याश्वलायनधर्मशास्त्रे श्राद्धप्रकरणम् ।

चतुर्विंशोऽध्यायः।

अथ श्राद्धोपयोगिप्रकरणम्।

पितृयज्ञमकृत्वा तु पित्रोरेकाब्दिकं यदि।
यज्ञान्यः कुरुते पश्च स याति नरकं ध्रुवम्॥१
कुरुते ब्रह्मयज्ञं च श्राद्धात्पूर्वं मृतेऽहनि।
निराशाः पितरस्तस्य श्राद्धान्नं न लभन्ति ते॥२
तर्पणं कुरुते पित्रोः श्राद्धात्पूर्वं मृतेऽहनि।
निराशाः पितरस्तस्य स च गच्छेदधोगतिम्॥३
कुर्यात्पश्च महायज्ञान्निवृत्ते श्राद्धकर्मणि।
पित्रोराब्दिक एवाऽऽहुराचार्याः शौनकादयः॥४
अनग्निको यदा ज्येष्ठः कनिष्ठः साग्निको यदि।
अग्नौकरणहोमन्तु ज्येष्ठः कुर्यात्कथंचन॥५
कनिष्ठस्य च गृह्याग्नावग्नाकरणहोमकम्।
तदाज्ञयाऽग्रजः कुर्यादिति केचिद्वदन्ति हि॥६
संसृष्टा भ्रातरो यत्र श्राद्धे स्युर्यदि चैव हि।
तत्रायं मुनिभिः प्रोक्तो विधिर्नैवान्यथा भवेत्॥७
वहृचो ब्रह्मचारी वा तथैवानग्निकोऽपि वा।
अग्नौकरणहोमाख्यं कुर्याच्चैव पितुः परे॥८
पञ्चौ(श्च) वा स्युर्द्विजाः शस्ता द्वौ च पित्रोर्मृतेऽहनि।
द्वौ दैवेऽथ त्रयः पित्र्य एकैको वोभयत्र तु॥९
चत्वारश्चेद् द्विजाः श्राद्धे दैवे चैको भवेत्तदा।
त्रयः पित्र्ये भवन्त्येके वदन्त्येव हि संकटे॥१०

अथ वाऽपि त्रयो वाऽपि एकः स्यात्पितृषु त्रिषु ।
द्वौ दैवे चैव तु स्यातां विप्रावेके वदन्ति हि ॥११

द्वितीयाऽऽवाहने षष्ठी संकल्पे चाऽऽसने क्षणे ।
चतुर्थ्याच्छादने चान्ने शेषाः संबुद्धयः स्मृताः ॥१२

अन्नदाने विशेषः स्यात्संबुद्धिः प्रथमाऽथ वा ।
अन्ते(न्ये) चैव चतुर्थी तु वदन्त्येके महर्षयः ॥१३

देवानामासनं दद्याद्दक्षिणे चाऽऽविकं कुशान् ।
कृत्वा द्विगुणभुग्नांस्तान्पितॄणां वाम एव हि १४

विप्रान्निमन्त्रयेच्छ्राद्धे बह्वृचान्वेदपारगान् ।
तदभावे तु चैवान्यशाखिनो वाऽपि चैव हि ॥१५

मन्त्रैश्चैव स्वशाखोक्तैः कर्म कुर्याद्यथाविधि ।
अन्यथा कर्महानिः स्याद्बह्वृचानामयं विधिः ॥१६

कर्मणां याजुषादीनां स्वस्वशाखा न विद्यते ।
ऋक्शाखाविहितं कर्म समानं सर्वशाखिनाम् ॥१७

बह्वृचानां तु यत्कर्म यदि स्यादन्यशाखया ।
पुनश्चैवापि तत्कर्म कुर्याद् बह्वृचशाखया ॥१८

हित्वा स्वस्य द्विजो वेदं यस्त्वधीते परस्य तु ।
शाखारण्डः स विज्ञेयः सर्वकर्मबहिष्कृतः ॥१९

रोगादिरहितो विप्रो धर्मज्ञो वेदपारगः ।
भुञ्जीयाद्दमलं श्राद्धे साग्निकः पुत्रवानपि ॥२०

पितृमानेव भुञ्जीयाच्छ्राद्धमिन्दुक्षये द्विजः ।
तृप्ताः स्युः पितरस्तेन दाता स्वर्गमवाप्नुयात् ॥२१

श्राद्धकर्ता न भुञ्जीयात्परश्राद्धे विधुक्षये ।
भुङ्क्ते चेत्पितरो यान्ति दाता भोक्ताऽप्यधोगतिम् ॥२२

दर्शेष्टि(र्शाष्ट)का व्यतीपातो(ता) वैधृतिश्च महालयः ।
युगाश्च मनवः श्राद्धकालाः संक्रान्तयस्तथा ॥२३

गजच्छायोपरागश्च षष्ठी या कपिला तथा ।
अर्धोदयादयश्चैव श्राद्धकालाः स्मृता बुधैः ॥२४

संभूते च नवे धान्ये श्रोत्रियो गृहमागते ।
आचार्याः केचिदिच्छन्ति श्राद्धं तीर्थे च सर्वदा ॥२५

श्राद्धकालेषु सर्वेषु कुर्याच्छ्राद्धं च शक्तितः ।
विशेषतो मृताहे तु पित्रोश्चैव विधीयते ॥२६

मोहान्न कुरुते श्राद्धं मातापित्रोर्मृतेऽहनि ।
निराशाः पितरो यान्ति दुर्गतिं चापि वै सुतः ॥२७

अज्ञानाद्वा प्रमादाद्वा यो मृताहमतिक्रमेत् ।
स याति नरकं घोरं यावदाभूतसंप्लवम् ॥२८

अतिक्रमं(मो) मृताहस्य दोषः स्यात्सूतकं विना ।
न कुर्याच्छ्राद्धमाशौचे प्रवदन्ति महर्षयः ॥२९

आचरेद्विधिवच्छ्राद्धं मातापित्रोर्मृतेऽहनि ।
पितरस्तेन तृप्यन्ति गच्छन्ति पदमुत्तमम् ॥३०

सदाचारपरो विप्रः कृपालुः श्राद्धकृत्तथा ।
आत्मनिष्ठोऽर्थलोकेषु तारयेत्तरति स्वयम् ॥३१

इत्याश्वलायनधर्मशास्त्रे श्राद्धोपयोगिप्रकरणम् ।

समाप्तेयं लघ्वाश्वलायनस्मृतिः ।

THE

SMRITI SANDARBHA

COLLECTION OF THE SEVENTEEN DHARMASHASTRIC TEXTS BY MAHARSHIES.

Volume III
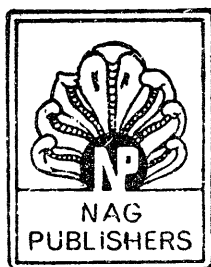
NAG PUBLISHERS
11-A/U.A. JAWAHAR NAGAR (P. O. BUILDING)
DELH-I110007